

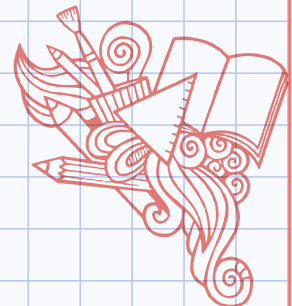

שלום פיתה א'

שורה עליונה מימין לשמאל:

מיקה כתר, דניאלה כתר, אילאוי בן-טל, נעמי אברהם,
עדיה כהן, שקד להב, ירין בר-און, אופל שחר.

שורה תחתונה מימין לשמאל:

יתם וילק, אור מעיין, איתן פורמן, מיכאל בר-און,
יונתן בן שאול, ליאו רולניק, יאיר בוארון.

תוכן העניינים

3 דיווחים מועדת משק
9 דיווחים מהנהלת קש"ת
11 קרן "מעגלים"
12 פרידה משלמה איזנר
14 בית לחיים
18 שושנה א. ועפרה ז. מסיימות לעבוד בהנה"ח
20 צער גידול - שיר מאת י. שוטוב
21 גבעת הסלעים - חוויות רחוקות מגבעת המוסד
22 תודות לאחר אירועי ראש השנה
24 זה הזמן לפיטאיה
25 בעקבות הרשימה על ת.ל.ם מהגיליון הקודם
25 הירעתם? על "הר התקווה"
26 תודות לגילה אפרתי
27 ברכות ואיחולים
27 עובר ושב
28 להב חד - מפנקסו של צ'יפו

אלבום משפחתי / חיים גורי

אני צופה ממרחקי על השעה ההיא.
אני מדפדף בתמונות נושנות,
בכמה שנויים שחלו בינתיים גם בך וגם בי.
ושם, גם אלה שהסתלקו מאתנו, שקטים,
ושם, גם אלה שנקראו ברעש הגדול,
במרכבות האש השמימה, משלמים.

והשלש שנוספו, שהגיחו ממך בבכי,
להיות לנפלא חיוכי,
להיות המשכה, להיות המשכי.

אני זוכר היטב את פרטי הפרטים
ואת כל שהיה אחר כך,
מה שהואר ונודע וימה שחשוף ונסתר.
ועדיו ידך בידי עד פלותי.
עוברים כירשה לאלבום משפחתי.

והשלש שהיו המשכה, שהיו המשכי.
עד פסגות ההכי.
ואלה שבאו מהן, שנוספו,
האחד, החמש.
תפארת מתת, אור שבעת הימים.
ותפלותי מגרשות השדים,
בסביבה הקרובה.
כתמיד.
בבוא יום נמשך כתמונות על הקיר,
נתגורר באלבום משפחתי.

"ידיעות מעברות" - דו שבועון

עורך: אורי בן-שאו

חברי המערכת: ענבל נקש, ערן שבתאי

עיצוב גרפי: שמעון ברקוביץ

צילום השער הקדמי: נטלי רולניק

כתובתנו: iton.maabarot@gmail.com

סיכומי ישיבות ו. המשק

סיכום ישיבה מתאריך: 03.06.19 (1419)

על סדר היום:

- יו"ר הישיבה: ריבה וולף מרכז המשק: אנדי קדר
1. אישור פרוטוקול 1319.
 2. תרימה - סיכום 2018 ורבעון ראשון בהשתתפות רן ויגדור מנכ"ל תרימה ומילקי יו"ר תרימה.
 3. סיכום הוצאות השינוי עד 2018
 4. דו"ח ביצועים רב שנתי של עסקי מעברות

1. אישור פרוטוקול 1319 - אושר.

2. תרימה - סיכום 2018 ורבעון ראשון 2019 בהשתתפות

רן ויגדור מנכ"ל תרימה ומילקי יו"ר תרימה.

אנדי מברך את מילקי ליום הולדתו ה-80! מאחל לו המשך עשייה פורייה לעוד שנים רבות. מילקי מסביר על המהלכים שהדירקטוריון והנהלה מובילים לאחרי הפרידה מהשותפים שלנו. המטרה והיעד של תרימה, תוך שנתיים, לעבור ביקורות של רשויות הבריאות מאירופה וארה"ב. העתיד שלנו והצמיחה יגיעו מאפשרויות יצוא לכל העולם. בעוד חודשיים - שלושה, יציגו את האסטרטגיה לשנים הבאות. מסביר על הבאת בעלי תפקידים מרכזיים בכדי להעלות את רמת המפעל שתאפשר לו לעבור את כל הביקורות.

עד יוני 2020 מבקשים להיפרד מאתר אבן יהודה ולהביא מה שיותר מפעילות תרימה לשטח. מילקי מבקש סבלנות וסובלנות. 2020 תהיה שנה של שינוי מהותי. מאד מאתגרת גם כספית.

סיכום 2018 - מציג רונן בר ניר

התוצאות - כאחוז נמוך מהתחזית של ההכנסות והרווח הגולמי. הכנסות שכר עיבוד - בירידה. רווח תפעולי ורווח נקי - דומה מאד לתחזית. ירידה בתוצאות כ"א, מו"פ, שיווק וצמצום בהנהלה. היו עיכובים באישורי משרד הבריאות למוצרים חדשים ואי בהירות בקשר למוצרי תרימוורה.

במאזן רואים היטב את הגידול ברכוש הקבוע. תרימה המירה את חוב הטווח הקצר בחוב לטווח ארוך.

מדיק תרים - עדיין הפסידה בשנה האחרונה.

תרימה מעבירה כ-7 מיליון ₪ לקיבוץ בשנה בשכ"ד, עבודה ושירותים שונים.

רבעון ראשון 2019

רבעון חורף בעבודה מלאה (כלל שכר עיבוד). תוצאות מאד דומות לתחזית מעט טובות מרבעון ראשון 2018.

הרבעון כולל גם את פעילות תרימוורה. מילקי הסביר על הפעילויות שיאפשרו יצוא. תיקי רישום ברמה בינלאומית ומפעל ברמה בינלאומית. שיפור של 14% ברווח התפעולי לעומת אותה תקופה אשתקד.

רן ויגדור (מנכ"ל) - מסביר על כל המהלכים שמובילים בתרימה: כמו"פ, מיחשוב, בניה.

ברכות מהחברים לכל מי שמוביל את התהליכים החשובים והמאתגרים עם כיוונים חדשים.

3. סיכום הוצאות השינוי עד 2018 - מציג אנדי.

לבקשת חברי ועדת המשק הוצגו ההוצאות על תהליך השינוי בשנת 2018.

ההוצאות נחלקות בין:

1. השקעות בתוכנה + סרטוני הסברה לקיבוץ
2. הוצאות עבודת חברים
3. הוצאות על יועצים: בעיקר אנשי דרך, רואי חשבון, תמחור משרות, ויח"צנות (הנגשת החומר לחברים). בתקציב תוכננו רק ההוצאות על "אנשי דרך" 180,000 ₪. שאר ההוצאות לא תוכננו, כ-210,000 ₪. בתקציב 2019 כבר נלקחו בחשבון כל היועצים והתקציב עלה ל 580,000 ₪. שמרנו מכספי החלוקה המיוחדת 7 מיליון ₪ לתהליך השינוי.

4. דו"ח ביצועים רב שנתי של עסקי מעברות-מציג אנדי

במצגת ניתן לראות את התוצאות העסקיות של כל העסקים שלנו. אנדי הדגיש את החשיבות של הכרות עם הנתונים והדיוור שלהם לחבריות הקיבוץ.

סיכום ישיבה מתאריך: 17.06.19 (1519)

על סדר היום:

1. אישור פרוטוקול 1419 - אושר
2. התכנות כלכלית לשיוך - מציגים אנדי, אופיר ורו"ח שמחה פרקש.
3. שונות - כניסת חבר חדש: יונתן פלד, במקום ריבה שנבחרה כיו"ר.

1. פרוטוקול 1419 - אושר

2. קיבוץ מעברות - התכנות כלכלית לשינוי אורחות חיים. אנדי הציג את השינויים מהדיון האחרון. בסוף הדיון, נביא את ההצעה לאישור בכפוף לשינויים שיהיו, אם יתקבלו הסתייגויות בשיחת הקיבוץ בסוף השבוע, שישפיעו מהותית על ההיתכנות.

סיכום ישיבה מתאריך: 01.07.19 (1619)

על סדר היום:

1. אישור פרוטוקול 1519 - אושר
2. סיכום רבעון ראשון 2019 מעברות - מוזמן רו"ח שלומי עובדיה
3. התכנות כלכלית עם השייך - לאחר התייחסות הצוות המוביל להערות חברי ועדת משק. הנושא יובא לאישור בסוף הדיון.

1. פרוטוקול 1519 - אושר

2. דו"חות כספיים - רבעון 1 2019 - מציג רו"ח שלומי עובדיה

נקודות מרכזיות לדו"ח: סה"כ הרבעון טוב יותר משנה שעברה, בעיקר בגלל רווחים יפים במימון (קרנות השתלמות) ובשוק ההון.

עסקים:

- רווח במוצרי מעברות, תרימה, רפת, מטעים.
- בנייה מעברות ומתכת מעברות - עבודה לפי פרויקטים ומכיוון שטרם הסתיימו הפרויקטים ברבעון ראשון, לא נרשמו הכנסות/הוצאות עבודה רבות ורווחים.
- בית ספר מעברות - סיים בהפסד קטן. יתוקן בהמשך (טעויות רישום בעבודה ובהכנסות).
- מטרנה - מעבירה לקיבוץ מה שתוכנן.
- מוסך - באיזון.
- השכרות עסקיות - כמתוכנן.
- דירות מושכרות - ממתנינים לכניסת דיירי "בית לחיים" בחודש הקרוב.
- יזמויות - חלקם מפסידים ברבעון הראשון, רוני מסביר שרובם משתפרים במשך השנה.

קהילה: אפרת מסבירה על הכנסות מעבודה, ירידה קטנה מהתוכנית. סה"כ הכנסות בקהילה כמו בתוכנית.

- ענף המזון - יש צמצום בכ"א, שיראו ברבעון הבא.
- בריאות - יש מעבר תקציבי והנושא בטיפול של מנהלת הבריאות - נילי.
- ביטוח הבריאות יש עליה בהסכם החדש.
- יבררו את נושא ההוצאות בחינוך - נעורים בתי ספר - באחריות אפרת.
- הקהילה מסיימת ברווח לפני פחת לפי התוכנית.
- כולבולית ברווח

הצבעה:

הדו"חות הכספיים של רבעון 1 2019 - מאושרים פה אחד.

הצגת התוכנית - מציג שלומי (רואה החשבון)

התוכנית מבוססת על הכנסות מהעסקים: שכ"ד, ענפים, הכנסות מדיבידנד מהעסקים (בעיקר ממוצרי מעברות ותרומה), מיסים על הכנסה - 20% על עסקים, ו-30% על דיבידנד. *ביטוח לאומי על רווח לא מחולק.

קהילה - מקורות הקהילה, שימושים בקהילה. אומדן התייעלות יחסית נמוך.

שלומי הציג גם את מס התשתיות ודמי הקליטה שהם שינוי מול המודל הקודם.

שייך הוני - ערך מניית זה"ב בוותק מלא 400,000 ₪, כולל מפ"ל. חברים בוותק פחות ממלא, יחסית לוותק שלהם. כמו כן, הסביר שלומי על פדיון מפ"ל וקופת היתרה לפדיון המניה. יש התייחסות למס על הדיבידנד. הוצג תזרים מזומנים כולל.

הצגה של מאזן פרפורומה עד שנת 2023 כולל.

מבקשים לדעת מה הסכום שחברים במינוס מול סכום שהקיבוץ חייב לחברים. מוצג רק ההפרש.

הצגה של הנכסים וההתחייבויות הפיננסיות.

שאלה: בכמה שנים מתוכנן החזר האג"ח?

תשובה: כרגע מתוכנן על 21 שנים, בלי התייעלות.

שלומי הציג יחסים פיננסיים תמיד באזור אחת ומעלה.

הון עצמי - קטן לאחר השינוי עקב חלוקת חלק מההון לחברים (שייך הוני) ועולה חזרה עם השנים הבאות. ההשקעות היצרניות, כמו גם תוכנית הבניה בשכונת רמות חפר אינן קשורות לשינוי, יתבצעו גם אם הקיבוץ יישאר שיתופי.

הוצגו גם ההמלצות של רואי החשבון. ביניהן - לעמדתם,

צריך להתחיל במיסוי גבוה יותר ולעקוב אחר התייעלות.

לעקוב אחר סכומי חלוקת הדיבידנד והתקדמות הבניה.

לגבי הלוואות צרכניות - יש להעדיף לבצע מהון עצמי

אם ניתן ולא מהלוואות בנקאיות.

השלמת קופות הפנסיה לפי תוכניות מס.

שמחה מסביר על תפקידם בתהליך ומברך את הקיבוץ

על מודל שסוגר את כל הנושאים. וזה צעד מוסרי ונכון.

צוות מקצועי מאד. מעטים צוותים כאלו בקיבוצים

שנפגש איתם. סה"כ המודל טוב ויש התכנות כלכלית.

תפקידם לעזור לקיבוץ להגיע לאן שהוא מחליט. שמחה

מזכיר שאת מודל השינוי צריך לנהל ולעקוב אחריו.

בנושא המיסוי "יש החמרה" של רואי החשבון.

המלצתם של רואי החשבון - אפשרות לדיבידנד חד

פעמי מתאגידים מוחזקים להשלמת ההון עצמי הנדרש

לביצוע השקעות ברמות חפר.

התקיים דיון בנושא ועלו מספר הצעות לגבי מודל

השינוי. לבסוף, לא נערכה הצבעה ונדחתה לישיבה

הבאה - 1.7.19.

3. המשך דיון על התכנות כלכלית לתוכנית השינוי באורחות חיים.

אנדי מתייחס למספר נושאים שחברים ביקשו להם תשובות בישיבה הקודמת.

2 נקודות מרכזיות:

1. קצב החזר התחייבויות האג"ח לחברים שמוחזר דרך חלוקת רווחים שנתית, כרגע עומד על 21 שנה.
2. תמיכה גדולה יותר בבניה חדשה לאורך זמן, גם לאחר סיום פרויקט רמות חפר.

חברים העלו מספר שאלות ובעיות הקשורות לנושאים הנ"ל והתקיים דיון.

בהמשך, שלומי הציג שוב את עיקרי תוכנית ההתכנות הכלכלית ואת הנתונים. שלומי הדגיש את כל נושא השיוך ההוני וכיצד הוא מופיע בתוכנית ההתכנות כולל התחייבות במאזני הקיבוץ לאחר קבלת השינוי.

אופיר ושלומי הסבירו על ההלוואות לזמן ארוך, שמופיעות בהתכנות, לעומת הלוואות לזמן קצר שאופיר מפעיל באופן שוטף לצרכים שוטפים כל שנה ובמיוחד לקראת סוף השנה.

חברים שוב העלו את הצורך בניהול צמוד וקפדני של השינוי על מנת שנראה גם התייעלות ועמידה ביעדים ובתוכניות שהצבנו לעצמנו.

הצבעה: ועדת משק מאשרת את תוכנית ההתכנות הכלכלית של שינוי אורחות החיים בקיבוץ מעברות. בעד: 20, נמנע: 0, נגד: 0.

סיכום ישיבה מתאריך: 04.07.19 (1719)

על סדר היום:

1. אישור פרוטוקול 1619.
2. הגשת הצעת רכש לרכישת מניות הציבור במוצרי מעברות בע"מ והפיכתה לחברה פרטית בבעלות מלאה (100%) של מעברות אחזקות אגש"ח בע"מ. - בהשתתפות עורכי הדין של הקיבוץ

1. פרוטוקול 1619 - אושר

2. הגשת הצעת רכש לרכישת מניות הציבור במוצרי מעברות בע"מ.

הישיבה היתה חלק מישיבה משותפת עם שיחת קיבוץ. ירון מסביר את המהלך הישיבה המשותפת.

ריבה פותחת את ישיבת ועדת משק ומציגה את האורחים שלנו: עו"ד אורי גוטליב ועו"ד דני קפלן.

אנדי מסביר בקצרה על תהליך הצעת הרכש ומה נעשה עד היום.

עו"ד אורי גוטליב מעביר מצגת הסבר משפטי על תהליך הכנת ומתן הצעת רכש מלאה כולל נושא סעד הערה לחמשת האחוזים האחרונים ממחזיקי המניות שלא רצו למכור. עומדת להם הזכות לפנות, לאחר השלמת המהלך במלואו, לבית המשפט (תביעה ייצוגית) לבקש תמורה גבוהה יותר ממה שקיבלו.

אורי הציג את שעורי האחזקה במניות שבידי הציבור ומה הערך של המניות שבידי כל מחזיק.

אורי מסביר על התהליך - תהליך דינאמי שיש אפשרות לשנות את תנאי ההצעה וזמן קבלת ההצעה עד 60 ימים.

כמו כן, הזכיר שמתקיים מסחר במניה בזמן המהלך וביקש והזכיר את חברי הקיבוץ, הקיבוץ והחברות שלו, שלא יסחרו במניה בתקופה של הצעת הרכש. מי שמחזיק מניות יכול להיענות להצעת הרכש או לא, דרך השוק שלו.

חברים שאלו מספר שאלות אינפורמטיביות ואורי ענה עליהן.

אופיר מציג נתונים מספריים ומסביר על כל התהליך עם נתוני עלויות. מציג את היועצים החיצוניים שמלווים וילוו את התהליך במידה ויאושר ע"י הקיבוץ וייכנס לתוקף.

הוצגו תרשים זרימה על מה קורה מרגע פרסום הצעת הרכש בשני המקרים. במקרה שההצעה לא מתקבלת - חוזרים למצב הקיים. במקרה שרוצים לשפר הצעה ולבסוף ההצעה מתקבלת, החברה הופכת לחברה פרטית. כמו כן, אופיר הציג את מבנה האחזקות של הקיבוץ וכיצד מעברות אחזקות היא הרוכשת. כיצד ומי מעמיד ערבות ובטחונות וכיצד מקבלים הלוואות גישור לתהליך (מקסימום הלוואות גישור של 3 חודשים). נערך דיון בנושא.

הוחלט שבשיחת הקיבוץ הקרובה בשבוע הקרוב נצביע על גוף או קבוצת חברים שיקבלו את ההחלטה. בנושא גובה המניה להצעה לציבור.

ריבה מודה לעו"ד על השתתפותם בדיון ותרומתם.

החלטה: להמליץ לשיחה להיכנס למהלך כולל ההצעה לצוות מלווה ומחליט.

הצבעות: 21 בעד, ההצעה על סדר היום,

0 מתנגדים. 0 נמנעים.

על סדר היום:

1. אישור פרוטוקול 1719.
2. סיכום Q1 מוצרי מעברות - אפרת + יריב + אריק
3. ניהול תיקי השקעות - אופיר

1. **פרוטוקול 1719** - אושר עם התיקון של ירון בנושא צוות ליווי מו"מ מול מוסדיים שאושר בשיחת קיבוץ.

2. **רבעון 1 2019 - מוצרי מעברות.**

אריק שור מסכם את החודשים הראשונים שלו וההתרחשות מהתקופה. חברה מבוזרת ושמחה, חברה מנוהלת טוב. אריק התייחס גם להצעת הרכש שלו אישית ותיקשור בתוך מוצרי מעברות. בשבועות הקרובים מסיימים לגבש אסטרטגיה מעודכנת שבועדי תוצג בהמשך (באופן כללי) אפרת גילת (מנכ"לית) מסבירה על התקשור לחברה בקשר להצעת הרכש, מההנהלה ועד אחרון העובדים.

נקודות מרכזיות ברבעון ראשון 2019:

- גידול במכירות 6.3% של כל הקבוצה. מעבר מהפסד בשנה שעברה לרווח. (בעיקר בגלל ביצועי התיקים)
- איחוד ביופט עם חלבית.
- העברת ייצור אנליט לפולין
- עבודה על נושא סייבר בחברה
- לימוד והתמקדות באלגיה
- עדכון אסטרטגיות לפיתוח עסקי (גויס מנהל פיתוח עסקי)
- השקת מוצרים חדשים באלטמן וקטגוריה חדשה - ספורט.
- גידול יפה במדילינק חברת ההפצה האינטרנטית.
- ביופט - הכנסה של כל המוצרים מהיבוא.
- בחלבית יציבות במכירות, ירידה במחירי ח.ג. ורווחיות יפה.
- אלגיה - מגזר חומרי הגלם - עליה במכירות ושיפור ברווחיות התפעולית. גויס מנהל פיתוח עסקי לתחום חדש.

יריב מציג נתונים כספיים:

- מה משפיע על התוצאות: לירה טורקית, עיתוי מבצעים בשוק המחמד, המשך תמיכה שיווקית במותגים פחת מואץ על מספר פרויקטים. לא מאחדים את אלגיה במחזור.
- גידול בהכנסות, הוצאות שיווק גדולות יותר משנה שעברה.
- רווח תפעולי, ורווח נקי אחרי הוצאות על DAYZZ
- התיקים נתנו תיקון של שוק ההון

יריב מציג את המאזן כולל מצב המזומנים.

- הוצג גם תזרים מזומנים. החברה מייצרת קצת כסף.
- שאלה מסקרנות לגבי מעבר הייצור במחמד לחו"ל.
- אריק מסביר שהחברה לא מרוויחה מספיק על מחזור כל כך גדול וגם מובילת שוק.
- אפרת מסבירה שיש שיפור במוצרים ספציפיים.

3. **תיק ההשקעות של הקיבוץ - מציג אופיר**

- אופיר מסביר על צוות ועדת ההשקעות שמלווה ע"י היועץ שלנו להשקעות - עמי רוזנברג.
- הסבר על היכן הכספים מנוהלים כולל כספי מפ"ל. הכסף נמצא בתיקים מנוהלים פיקדונות מובנים, השקעות לא סחירות, שטף לרבות פיקדונות בנקאיים.
- השקעה בטרסו - חברה בארץ שנותנת הלוואות חוץ בנקאיות.
- אופיר מסביר על התשואות בתיקים בשנת 2018. סה"כ התיקים הפסידו במשוקלל 1.64%.
- הוצגו התוצאות של 2019 עד היום - גידול של 5.5%.
- אופיר מראה גם את ניהול התיקים של מפ"ל.
- שנת 2019 עד כה - 5.63% גידול.
- אין שינוי ברמי הניהול.

על סדר היום:

1. אישור פרוטוקול 1819.
2. תחקיר כביש עוקף קיבוץ
3. הצבעה לבחירת צוות לקביעת מחיר מניית רכש של מניות מוצרי מעברות מידי הציבור
4. שונות

1. פרוטוקול 1819 - אושר.

2. תחקיר כביש עוקף ושער כניסה

אנדי הציג את הנתונים והסביר רקע כללי לשני הפרויקטים. צוות של כל הנוגעים בפרויקט ערך פגישת תחקור והבנת הפרויקט ויצא עם מסקנות אופרטיביות כלימוד מהכשלים השונים שהיו בתכנון, תקצוב וביצוע הפרויקט.

המסקנות מהתחקיר שערך הצוות הוצגו לחברי ועדת המשק. היו כשלים משלב התכנון דרך התמחור של הפרויקטים ועד הביצוע. היו שני גורמים חיצוניים שגם השפיעו על דחייה בלו"ז המתוכנן של הפרויקטים:

1. עצירת העבודה ע"י המשטרה
2. מזג האוויר המאד גשום.
- אוהד התייחס לפרויקטים והסביר שאכן היו כשלים בתכנון ובתקצוב וכן בביצוע. צוות הבניין קיבל את המסקנות מהתחקיר ויעבוד בהתאם להמלצות.
- בדיון שנערך העלו חברים מספר נושאים ונקודות חשובות.
- התוצאה בשטח יפה, אולם יש הרבה סדקים בכביש העוקף. אוהד הסביר שבמסגרת שנת הברק - הנושא יתוקן.
- בעיות בטיחות בשדה ראייה בכניסה - יטופל מול נפתלי באחריות אנדי. וכמו כן שמש בעיני השומר בבוקר.
- המלצה להקים לכל פרוייקט מעל חצי מיליון ₪ - מנהלת מלווה.
- לחשוב על מנהל פרוייקט חיצוני ולא מהקיבוץ.
- לסדר מסלול בטוח לכניסה ויציאת אופניים לקיבוץ.
- כיצד משנים את צורת ניהול התכנון והפיקוח על הפרויקטים מהסוג הזה בקיבוץ?

- מי אחראי על יישום המסקנות בפרויקטים הבאים?
- יש להביא כל חריגה בתקציב לאישור ועדת המשק, מיד כאשר יודעים על הבעיה. כמו כן, רצוי בפרויקטים ארוכים לדווח לוועדת המשק על התקדמות הפרויקט ועמידה בתקציב.
- עמוס הסביר על מורכבות הפרויקטים במיוחד בנושאי קבלת תקציבי התב"ר מהמועצה.
- איל רומי הסביר על תפקיד ועדת בינוי בנושא אישור פרויקטים אך הועדה לא אחראית על ביצוע שוטף או פיקוח שוטף. לדעתו, אנשי צוות הבניין אינם יודעים לנהל פרוייקט. הם אנשי ביצוע.
- לאחר גמר התכנון של כל פרוייקט, כל בעלי המקצוע הרלוונטים, יחתמו על התכנון לפני שיוצאים לביצוע. לכל בעל מקצוע יש אחריות על התכנון בתחומו (לדוגמא - חשמל, תקשורת, נוי...)
- ועדת המשק אינה המקום לניהול פרוייקטים, אך כן המקום לבקרה.
- אנדי יעביר מסקנות לביצוע עם לו"ז.

3. הצבעה בנושא בחירת צוות מניה

נבחרו אופיר צדוק, אנדי קדר (מתוקף תפקידם) וכן - הורסיו מוגילבסקי, אבנר גזית, עירית שרון, אבינועם גרינברג, רונן בר-ניר, אפרים שפירא, אלי דהן, שחף עקביא, יניב קנלר, אסף אדר.

4. שונות - אנדי ערכן את חברי הועדה בנושאים הבאים:

1. בוררות רמות חפר - הבורר קיבל את הפשרה בין הקיבוצים ואישר אותה כהחלטת בית משפט. אנו נעביר את הסכומים המוסכמים לקיבוצים בהתאם לפשרה.
2. אופיר החזיר תשובה לשאלה של אפרים מהשיחה הקודמת בנושא חשיפה של מט"ח בתיקי השקעות: החשיפה תלויה במדיניות ההשקעה לטווח הבינוני או הארוך. חשיפה מקס' למניות חו"ל 15% ולאג"ח 10%. קיימת מגבלה של מקס' 12% חשיפה למט"ח בכלל התיקים.

על סדר היום:

1. אישור פרוטוקול 1919.
2. אישור להשקעות נוספות:
 - סיום טופס 4 לכולבולית
 - פיתוח אקליפטוס ב' (תוספת השקעה לאישור הקיים)
 - ניקוז משולש האקליפטוס
3. הצגת מצגת פיננסית של הקיבוץ - אנדי/אופיר

1. פרוטוקול 1919 - אושר.

2. עבודות לקבלת טופס 4 לכולבולית

על מנת להביא את הכולבולית למצב של קבלת טופס 4, יש להשקיע 103,000 ₪, בעיקר בהבאת מי מקורות בלחץ מספיק למערכת כיבוי האש. אנדי הסביר את הדרישה בחוק כיום להוצאת טופס 4 לכל בניין. הוחלט, (יש לעגן זאת בוועדת בינוי), שכל בניין חדש או משופץ נוציא לו טופס 4.

החלטה: לתקצב 103,000 ₪ בתוכנית השקעות לטובת הפרוייקט ולהתחיל מיידית.

תוצאות ההצבעה: בעד: 16, נגד: 0, נמנע: 2

מערכת ניקוז למשולש האקליפטוס, סמוך לכביש העוקף - צפון

הנושא הובא לוועדת בינוי עקב פניות של מספר חברים. לאחר התייעצות של הבניין עם מהנדסי חברת הידרומודול ההצעה מבוססת על התקנת צינור משער קארל עד הערוץ בין משפחת גבעוני ומשפחת גנו, כולל קולטנים בדרך.

חברים ביקשו לדחות בשלב זה את ההצבעה, עד קבלת הצעה נוספת וגם לאחר בדיקת מצב ההשקעות שבוצעו השנה ביחס לתקציב.

קבלת ההחלטה - נדחתה לעוד חודשיים - שלושה.

תקציב מעודכן לפיתוח שכונת האקליפטוס

בתקציב השכונה לשנת 2019, תוקצבו 700,000 ₪ לפיתוח מתוך תקציב כולל של 3.9 מיליון ₪.

עד היום, הוצאו 2.14 מיליון ₪. בוועדת הבינוי הוחלט להרחיב את עבודות הפיתוח גם ל"מדרון הרייקי" לפני שכל האזור יחסם ולא תהיה אפשרות לטפל במבנה ובמדרון.

ועדת בינוי ממליצה לבצע את העבודות במדרון ובסביבתו. רם הסביר בדיוק על מה מדובר כולל העברת רקפות המוסד לשם. התוספת המבוקשת 400,000 ₪.

כמו כן, אלון עדכן שארבעת הבתים הראשונים יימסרו לדיירים החל מסוף אוקטובר, עבודות על שני הבתים המונגשים יסתיימו במאי 2020 וגם שם יהיה צורך בעבודות פיתוח ונוף. התקציב לגמר הבתים המונגשים יבוא לוועדת המשק במסגרת תקציב השקעות 2020. הופנו כמה שאלות לרם ולצוות הבניין והתקיים דיון בנושא.

החלטה: ועדת המשק מאשרת תקציב מורחב של 1.15 מיליון ₪ כולל מע"מ לפיתוח שטח שכונת אקליפטוס ב' כולל "מדרון הרייקי" לפי הפירוט שהוצג לוועדה.

תוצאות ההצבעה: בעד: 17, נגד: 0, נמנע: 1

3. מצגת נכסים מול התחייבויות (31.12.2018) - מציג אופיר

הסבר של אופיר על המצגת ועל הפורמט שילווה אותנו ויעודכן כל רבעון. מדובר על שלושת האגש"חים של מעברות: קיבוץ מעברות, מעברות נכסים, מעברות אחזקות. מדדים למעקב: מצב מזומנים, התחייבויות פנימיות, הלוואות טווח קצר וארוך ושיעבודים.

מסרה: ריבה וולף

דיווח מהנהלת קש"ת

12 באוגוסט 2019

1. השקעות 2019

מוזמנים: מנהלי הענפים

ענף המזון - מבקשים השקעה של 75,000 ₪, למכשיר בישול פרונטלי. הוחלט לדחות את הבקשה לדיון בתוכנית ההשקעות של שנת התקציב הבאה.

מתקן כושר - פניה של מספר חברים להחלפת מתקן כושר שהתקלקל בפארק הכושר שבכביש העוקף, בעלות של 10,000 ₪. הוחלט לחכות לסיכום ההשקעות שבוצעו ולברוק אם יישאר תקציב.

הפיכת ת.ל.ם למועדון הגיל השלישי - מבקשים 25,000 ₪ להשקעה במקום והתאמתו לפעילות. הוחלט לאשר את הבקשה, כהשקעה התחלתית להתאמת המקום.

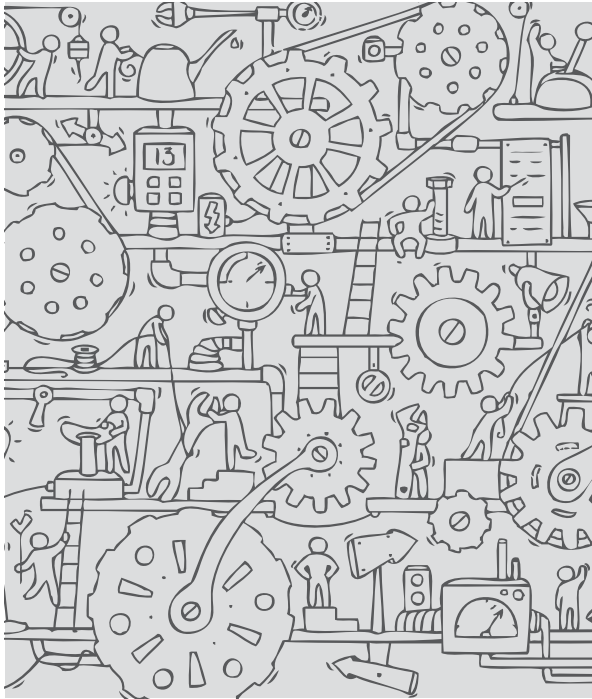
מכונת פרס (PRESS) לקומנה - מבקשים 50,000 ₪ - הדיון בבקשה יימשך בישיבה הבאה, לאחר קבלת פרטים נוספים.

2. סיכום חציון ראשון 2019

מוזמנים: מנהלי הענפים

ענף המזון - חריגה של 130,000 ₪ מהתכנית, בעיקר עקב עבודות אחזקה בלתי צפויות, שנדרש לבצען מיידית. יחד עם זאת, יש התייעלות בכ"א שתבוא לידי ביטוי בהמשך ויש גם שיפור בעלויות המזון.

כלכלולית - מושקעת המון עשייה שאת תוצאותיה ניתן יהיה לראות בהמשך (הוצאות שכר, תוכנה, תחזוקה והשקעות במקום). כיוון שהכלכלולית היתה בשנת הקמה ולא הוגדר תקציב להקמה, ירדו מהתקציב השוטף גם הוצאות המוגדרות כהשקעה. הצפי הוא להפיכת המגמה תוך שנה. הושקעה הרבה עבודה בתחום התוכנה, כדי להתאימה לצרכי הכלכלולית כיום והושקעו כבר כ- 150,000 ₪. נדרשו גם קניות נוספות של ציוד, בעלות של כמה עשרות אלפי שקלים. מצבת כ"א צומצמה בשני עובדים (7 לעומת 9) ומתוכנן להוריד עובד נוסף. הצוות לא היה יציב בעת ההקמה ונדרשו הרבה שעות נוספות, שעלותן גבוהה יותר. תמחור המוצרים נעשה אוטומטית על ידי התוכנה ובדיעבד הסתבר, שהוא היה נמוך מ-20% שנקבעו ולכן ההכנסות היו נמוכות מהמצופה.

בריאות ורווחה - היתה שנה קשה לענף, עם חריגה של קרוב לחצי מליון ₪ מהתכנית. הסיבות העיקריות הן: סעיף קלנועיות שצריך לעבור להשקעות, ביקוש גבוה מאוד לסעד נפשי, צרכים מיוחדים ושיזוף. יש תחושה שלקראת השינוי, הציבור דורש את ה"מגיע לו" בכל תחומי הבריאות והרווחה ולכן יש עליה משמעותית בהוצאות.

אחזקה - יש חסכון לעומת התכנית. טל, מנהל האחזקה החדש, נכנס לתפקיד ומתכוון להחיל את שיטת העבודה שלו, הכוללת איגום בנק מטרות וטיפול מנע במבנים ותשתיות. התקציב ימומש במלואו עד סוף השנה.

הגיל הרך - יש חריגה של קצת פחות מ-200,000 ₪ מהתקציב, במחצית. התקציב אמור להתאזן בספטמבר-נובמבר 2019, כאשר מתחילה שנת הלימודים ונסגר גן ילדים אחד. רביד הדגישה, שבגיל הרך בפרט ובחינוך בכלל אין הלימה בין התכנית השנתית למצב בפועל, כיוון ששנת לימודים מתוכננת מספטמבר עד אוגוסט ולא לפי השנה הקלנדרית (האזרחית).

חינוך חברתי - יש חריגה קטנה מאוד מהתכנית בתקציב החוגים. בתנועת הנוער יש קשר ישיר בין מספר הילדים להוצאות. צפויה חריגה גדולה בסעיף ההוצאות על שיעורי עזר, שנובעת בעיקר מדרישות הורים של ילדים בגיל ביה"ס היסודי.

בטחון - ניכרת מגמה של התייעלות במערכות הטכנולוגיות וצמצום בכ"א. כבר בחציון יש חסכון של 50,000 ₪.

עלתה בקשה להכין דיון בנושא הממשקים של הנהלת חשבונות עם הענפים השונים ולהעלות את השאלה, האם השירות שניתן כיום לענפים הוא מיטבי וכיצד ניתן לשפר ולייעל אותו.

מוזמנות: אתי מי-טל ואורנית שגב

בקומונה: הצוות מתחלף בתדירות גבוהה כיוון שמדובר באמהות לילדים קטנים או צעירים, שבאות לעבוד בקומונה לתקופה זמנית, עד למציאת העבודה הקבועה הבאה שלהם. האווירה בצוות טובה ונעימה, אך התחלופה יוצרת מידה מסוימת של חוסר יציבות ובכל פרק זמן, נדרשת מציאת פתרונות כ"א.

אתי מבקשת אישור חריג להעסיק צעירה שיוצאת לעצמאות כלכלית, תמורת שכר. הבקשה היא לאשר לה עבודה בימי שישי, שבהם קשה יותר למצוא עובדים, כאשר צוות קבועה. הבקשה לא אושרה והוצעו לאתי כמה אלטרנטיבות, כמו העסקת נערים ונערות בימי שישי בעיקר ובדיקה מתמדת מול משאבי-אנוש, לגבי אפשרויות עבודה של חברי קיבוץ. לדעת חברי ההנהלה גם אם תקנון העצמאות הכלכלית יבוטל או יתעדכן, נכון יותר לחפש עובדים מהקיבוץ ומהנעורים.

אברות וקלקולים - אתי ואורנית העלו את בעיית הבקשות להחזר בגין פריטים שאבדו או התקלקלו, אחרי שנשלחו למכבסה. מדובר בנוהג ישן מאוד ויש קושי להוכיח את האובדן או אם הנזק לבגד אכן נגרם במכבסה. מקובל על שתייהן שאם יש תקלה ספציפית במכונת כביסה ונגרם נזק לבגדים, בעליהם יפוצו.

קניית פרס (PRESS) - הוצגה הצעת מחיר למכשיר פרס חדש, בסכום של 50,000 ₪. יש לבדוק עלויות הובלה והתקנה.

אתי מעלה קושי של כביסה המצטברת בתאי חברים שלא מגיעים לאסוף אותה, למרות התראות וטלפונים חוזרים. הוחלט לפרסם הודעה לכל החברים המשתמשים בשירותי הקומונה, על שליחת הכביסה לביתם על חשבונם.

במכבסה: צוות המכבסה מונה שני אנשים כולל אורנית, מנהלת הענף ועבודת פנסיונרית בהתנדבות. הצוות מצליח לעמוד במטלות הנדרשות, אך העובד הנוסף אינו קבוע ודבר זה מקשה מאוד על העבודה. חשוב שאיש הצוות השני יהיה גבר שיוכל להעמיס את הכביסה ולהסיע אותה לקומונה. כשאינן איש צוות כזה, אנחנו נאלצים להיעזר בשירות ההסעות של עמוס דביר ויש לכך עלויות גבוהות.

אורנית נכנסה לניהול המכבסה בשנת התקציב הקודמת ונדרשו אז הרבה מאוד עבודות אחזקה, תחזוקה וניקיון של המקום והגג. המכונות היו במצב גרוע ולא מטופלות, כך שלקח זמן עד שהצליחו להביא את המקום לרמה סבירה. עבודות האחזקה של המבנה והמכונות גרמו להוצאות כבדות והשנה, פחתו הוצאות התחזוקה. במסגרת תקציב

1. כלכלית - הצגת תהליכי עבודה, נתונים מספריים ותכניות לעתיד

מוזמן: חיים איילון

חיים הכין מצגת המפרטת את התהליך שעבר ענף הכלכלית, מאז המעבר והאיחוד באוגוסט 2018. הנקודות עיקריות שהוצגו:

- איחוד חנויות הכולבו והמרכולית
- מיפוי כל המוצרים ואיחוד המק"טים
- בניית מערך הזמנות אוטומטי המבוסס על צריכת אמת מול המלאי הקיים
- הקמת מערך לוגיסטי לקליטת סחורה וביצוע החזרות לספקים באמצעות מספונים
- בניית צוות עובדים יציב ויעיל
- בניית נהלי עבודה ומעריך לתפעול החנות
- בניית הסכמים קבועים עם ספקים
- החלפת ספק ירקות ופירות
- הוספת מגוון מוצרים חדשים כגון ביגוד, מאפים טריים ותוצרת קונדיטורייט הבית

היה צורך להתאים את המערכת לצרכים של החנות החדשה ולבנות מערך שלם של דו"חות ניהול, תפעול ומעקב. לשם כך, הוצאו 116,000 ₪ על תשלום לחברת התוכנה. **מדובר בהוצאה חד פעמית גדולה, שתחסוך עלויות של סחורה וכוח אדם.** בשנה האחרונה ירדו הוצאות השכר גם בזכות התייצבות הצוות ונרשמה ירידה של 10% בעלויות שכר. בזכות התייעלות המערך האוטומטי, נוכל לחסוך בעתיד שעות נוספות ועלות של עוד עובד, בסכום של כ-100,000 ₪ בשנה. ההתייעלות האוטומטית במערכת ההזמנות, תביא לחיסכון גם בהוצאות קניית הסחורה מספקים. כיום הכלכלית בחריגה של מעל 200,000 ₪ ולפי התכנית השנתית של 2020 היא צפויה להתאזן. החריגה נובעת בעיקר מהוצאות של כ-100,000 ₪ על התוכנה ומהוצאות שכר גבוהות מהמתוכנן. צפויה התייעלות נוספת בכ"א (מעבר להורדת שני עובדים מאז המעבר) ונכון לעכשיו, לא צפויות הוצאות נוספות מעבר להוצאות הקבועות.

הדיון שהתפתח בעקבות הדיווח של חיים לא הסתיים ויימשך גם בישיבה הבאה. הנהלת קש"ת מבקשת להבהיר, שעד שהענף לא יהיה מאוזן כלכלית או ברווח, לא יאושרו הוצאות נוספות על רכש, תוכנה, ציוד, כ"א נוסף, שעות נוספות או כל הוצאה אחרת, שאינה מוגדרת כהוצאה קבועה או כהוצאה שוטפת.

השקעות 2018 הותקנו במכבסה שני מזגנים, המשפרים קצת את העבודה בחום הכבד.

בגלל ההפרדה בין הקומונה והמכבסה, ישנן עלויות גבוהות של הובלת הכביסה. בדיון שהתקיים היתה תמימות דעים שיש לחבר ביניהן ובכך להימנע מהובלות מיותרות וגם לאפשר התייעלות בכח אדם.

החלטות:

1. הנהלת קש"ת לא מאשרת העסקת צעירים בעצמאות כלכלית, בענפי השירות של הקיבוץ.
2. בימי שישי יעבדו בקומונה נערים הזקוקים לשעות גיוסים, או אחד מחברי הצוות שאין לו עבודה קבועה.
3. חבר שלא יגיע לאסוף את הכביסה המצטברת בתאו לאחר פרק זמן סביר ולאחר שקיבל תזכורת בטלפון,

4. לא יינתן זיכוי עבור אבדות וקילקולים, אלא אם נגרם במכבסה נזק עקב תקלה ספציפית וברורה.
5. יובאו לקש"ת הצעות מחיר למכשיר פרס, הכוללות: מכשיר חדש ומכשיר יד שנייה, משלוח, הובלה והתקנה.
6. איחוד קומונה ומכבסה - נושא שנדון שנים רבות בהנהלת קש"ת ומחפשים פרויקטור, שיקדם את חיבור שתי היחידות לענף במבנה אחד. הוקצה לכך תקציב כבר בשנת התקציב הזו אך המהלך לא מתבצע, כיוון שאין כרגע מי שיוכיל אותו. הנהלת קש"ת מקווה למצוא בהקדם פרויקטור, כדי להתחיל בביצוע האיחוד.

בברכה,
אפרת אשל

קרון מעגלים

שלבי התהליך:

1. מילוי שליחת טופס בקשה לקרון מעגלים.
2. בדיקת זכאות על ידי הקרון.
3. עדכון סטטוס על ידי הקרון.
4. במידה והבקשה מאושרת, על המועמד לבחור קורס מתוך רשימת הקורסים המופיעים באתר. ניתן גם לפנות לקורסים שלא מופיעים ברשימת הקרון.
5. שיבוץ המועמד לקורס.

חברים יקרים, לקרון מעגלים יש תקציב גדול והם מעוניינים להשתמש בו! אנחנו פונים מיוזמתנו לחברים שידוע לנו שרוצים לשדרג עצמם או לעשות הסבה מקצועית חברים שחושבים שהינם מתאימים לתנאים בבקשה לפנות למשאבי אנוש - לאורה או אהובי. חבל לא לנצל הזדמנות כזאת.

לסיכום מנצלת הזדמנות זאת לאחל לחברי מעברות שנה טובה. שנה מלאה בבריאות, ונחת. שנה של עשייה והתחדשות.

לאורה פרידמן

לכל אדם קיימת הזכות ללמוד, להתפתח, לרכוש מקצוע ולהביא לשיפור חייו. קרון מעגלים הינה קרון במימון המדינה שהוקמה לטובת עובדים שעוסקים במקצועות שוחקים ומעוניינים לעבור מסלול הכשרה, שדרוג, או הסבה במימון מלא של הקרון.

מי זכאי ?

גברים ונשים מעל גיל 50 עד גיל 65, בתנאי שעובדים לפחות 7 שנים "במקצוע שוחק", או גברים ונשים מתחת לגיל 50 אשר צברו 20 שנות ותק במקצוע שוחק. עד היום חברי קיבוץ לא היו זכאים לקבל מימון מקרון מעגלים ולאחרונה הסכימו לכלול חברי קיבוץ כזכאים.

מהו מקצוע שוחק?

- עבודה הכרוכה בסחיבת משאות כבדים באופן ממושך.
 - עבודה הדורשת עמידה ממושכת.
 - עבודה בתנאים אקלימיים קשים, עם רעש, חום, קור, רטיבות, חומרים מסוכנים.
 - נהגים ומפעילי צמ"ה.
 - עבודה במשמרות קבועות לאורך זמן.
 - מטפלות/ים בגיל הרך, אחיות, עובדות/ים עם קשישים ועוד.
- עובדות/ים שצברו 20 שנות וותק במקצוע שוחק יוכלו להיכנס לקרון ללא הגבלה.

פרידה משלמה אייזנר

על שלמה

שלמה תמיד היה אחד מעמודי התווך של הקבוצה הצ'ילאית שגם אני נמנית איתה. מסתבר ש-35 איש מצ'ילה הגיעו בתחילת דרכם בארץ למעברות, חלקם התפזרו העירה או לקיבוצים אחרים ו-23 חברים התמזגו כאן כגרעין. והיום נשארנו שלושה. עוד משנות מלחמת העולם השנייה, שלמה דחף את ארגון הנוער "קדמה" בצ'ילה אותו הקמנו לציונות ולא יחוד עם השומר הצעיר. אחרי הכל היה זה שלמה שגילה שיוור מהארץ שרצה לעסוק בחקלאות בקרבת עיר הבריה, לא מצליח בעסקיו ורוצה למכור את החווה שלו. שלמה הבין שהיא מתאימה מאוד להכשרתנו לחיי קיבוץ. שלמה שכנע שני יהודים עשירים לקנות את החווה עבורינו, והרכה שנים החווה מילאה את תפקידה נאמנה. כעבור שנתיים נאלצנו לעזוב את החווה ולעשות מקום לקבוצה שבאה אחרינו, ושלמה שוב היה זה שמצא לנו וילה בעיר סנטיאגו, בה יכולנו להמשיך את חיי הקומונה.

רצינו לעלות ולהגשים בארץ, ועשינו לעצמנו תור לעליה ויחד עם אבנר, הם עברו ימים כלילות לחפש מקורות כספיים, אישורי נסיעה, ואמצעי תחבורה מתאימים לשלוח אנשים לפי התור שקבענו. בקבוצה הראשונה היו 9 חברים שנסעו לכנס מורים

בירושלים, שהיה סיפור כיסוי לעליה לארץ, ובהמשך טיפין-טיפין הוא שלח חברים לישראל דרך אירופה כמה שרק היה אפשר עד שקמה מדינת ישראל ונפתחו השערים.

שנה אחרי קום המדינה גם שלמה וחני הגיעו למעברות. במעברות שלמה התחיל לעבוד בחקלאות, אך במהרה נקרא למלא תפקידי ניהול רבים. תמיד ידענו שאפשר לסמוך עליו בנושאי המשק והכלכלה, כגון בניית חדר האוכל בשעת כושר פיננסית.

בתקופת הפנסיה שלו, במשך מספר שנים, שלמה היה חבר בקבוצה מצומצמת של צ'ילאים שנפגשו למשחק רמיקוב פעם בשבוע, ונהנו מכל רגע.

עצוב לי לאבד חבר אחרי כמעט 80 שנה של הליכה משותפת. יהי זכרך ברוך. שושנה אפרתי

אבא

באחת השיחות האחרונות שלי עם אבא כשעוד היה אפשר לדבר איתו, שאלתי אותו מה היה הדבר הכי חשוב ומכונן עם כל הפעילות הענפה שלו בקיבוץ ובתנועה ובפעילות הציבורית, מאבא הבנתי שהדבר שהוא רואה כ"היי לייט", כדבר החשוב ביותר, זה הקמת תנועת השומר הצעיר בצ'ילה שהוא היה מקבוצת המייסדים שלה, העלייה לארץ ישראל (יום לאחר סיום מלחמת העצמאות) וכמובן ההגשמה בקיבוץ. כי אבא למרות כל השנים שעברו והתהפוכות בארץ ובתנועה הקיבוצית, אבא היה איש ריאלי ומפוקח. נשאר שומר עד יומו האחרון. ולמרות כל הפעילות הרבה שלו שוודאי עוד יסופר וידובר בה, אני רוצה לספר על דבר אחר.

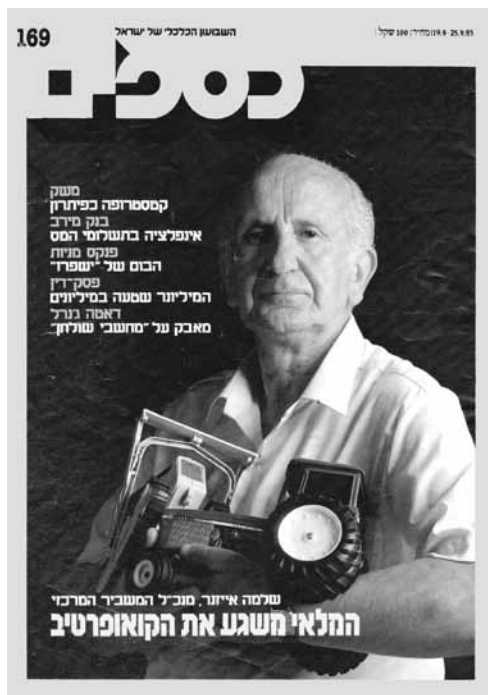
אבא היה איש משפחה ולמרות כל פעילויותיו לאורך השנים הגרעין המשפחתי הקטן והמורחב שלנו היה דבר חשוב לו עד מאוד. הוא היה אבא מעורב ואכפתי בכל דבר ועניין ואני לא חושב שהרגשנו במחסור שלו למרות שהיה תמיד בפעילות ציבורית כזו או אחרת, וזאת בתקופה אחרת של החינוך המשותף.

לאחר פטירתה של סבתא רבקה, אמא שלו, שהייתה ראשת-

המשפחה שלנו אבא תפס פיקוד על כל המשפחה המורחבת. ידע כל דבר, עזר לכל אחד והיה מעורב בכל הפרטים של כל אחד מהמשפחה המורחבת שלנו הדי גדולה. כזה היה אבא, איש משפחה.

אבא היה צריך להיות בסוף החודש בן 97. הוא חי את חייו מלאים בעשייה ובהגשמה, זכה לנכדים ונינים ואפשר להגיד שהוא מיצה את חייו הארוכים עד תום. בהחלט מגיע לך אבא לנוח על משכבך בשלום. הגיע הזמן לנוח. היה שלום.

יהושע

אבא

אתה שתיעדת אותי מיום היוולדי בסרטי הסופר 8, ומאז בכל יום הולדת, תחילת שנת לימודים, סיומי שנה, פורים, גיוס ושחרור מהצבא, טיולים ואירועים אין ספור ותמיד תמיד היית כאן בשבילי!

ילדותי בחדר ההורים הייתה "נטולת אחים", אחיי הגדולים כמעט לא הגיעו לחדר ולך לא הייתה ברירה אלא לשחק איתי, לספר לי, להעביר איתי את הזמן... ואני הרווחתי, היינו המון ביחד, צפינו בהמון סרטונים מצוירים. גם בימי הולדת בקבוצה שלי אהבנו לצפות בסרטונים על עצמינו. זה היה מסמר הערב כמובן. תמיד דאגת לי וידעתי שתעשה

הכל עבורי! הסעת אותי, טיפלת בענייני ותמכת בכל צעד שלי לאורך מכלול חיי.

לקראת סוף מסע חיך היוצרות התהפכו. נהיית זקוק לנו יותר ויותר ואנחנו ניסינו לענות על צרכיך וללוות אותך בביקורים, בשיחה, בסיפור בשירה ולאט לאט פחתו יכולותיך. לנו נשאר לדבר אליך ולא לקבל תשובה. דרך המוסיקה שנשארה מלווה נאמנה שלך עד הסוף תקשרנו איתך. ועכשיו - כשתמה דרכך בעולמינו ואתה שקט ושלו, אני נפרדת ממך לבינתיים, אוהבת אותך תמיד.

נוח בשלום על משכבך.
דורית

שלמה וחני, לקראת העלייה ארצה. 1949.

לטנא

באופן טבעי מאז אתמול, התחלתי להעלות זיכרונות ממך, הם מאד מגוונים אבל כולם טובים. כמו הפעם ההיא שנסענו ברכבת לת"א, חיכינו בתחנה בנתניה, ואתה לא פספסת אף רגע להעשיר אותנו - הבחנת שהמון אנשים בתחנה לובשים ג'ינס וסיפרת לנו איך הומצאו מכנסי הג'ינס והפכו מבגדי עבודה לבגד אופנתי.

או הפעם שארנון ואני רצינו ללכת לרוג בנחל אלכסנדר, ובמקום להגיד לנו שזה רעיון לא משהו פשוט הדרכת אותנו איך כדאי לעשות את זה. או עשרות הפעמים שניסינו להרכיב את הרכבת החשמלית במרפסת ותמיד משהו היה חסר או מקולקל והיית שולח לתיקון מיוחד, ושום דבר לא גרע מהכיף הטהור של הפעילות המשותפת. או למשל זה שהיית מביא לי מנסיעותיך הרבות מטעמים מובנים מאליהם כמו קוויאר או ז'מבון, ואני הייתי ילדת גן.

אתה, יחד עם סבתא, יצרתם עבורנו הנכדים בית חופשי ומכיל לכל שטות ומשחק, ונוצרו שם המשחקים הנפלאים ביותר. ותמיד הייתם קהל סבלני לכל הופעה, לכל בישול מופרך, לכל רעיון שציץ. ותמיד עם המון והיסטוריה כל חפץ קדוש ומיוחד אבל גם נגיש ושלנו.

וכך גם בהמשך החיים - התחושה שיש גב לכל החלטה שנקבל. כשהחלטתי ללכת ללמוד אמנות התמלאת גאוה, ותמיד התעניינת מה למדתי השבוע.

עם הזמן דעכת, והדברים החלו להשתנות. ואתמול, אחרי שהלכת, הוצאנו דפים עם הוראות ממך הוראות מדויקות, מנומקות, מודפסות שהיוו תזכורת למי שהיית תמיד והגישו נחמה בצורת סבא הדואג והמסודר שבא לפקח שהכל יהיה בסדר וראוי וטוב.

תודה סבא
מרוני בשם צוות הנכדים

בית לחיים

חברי "בית לחיים"

בר שמעוני. בן 22 ממעברות | עשה שירות לאומי וכיום עובד בכולבולית בקיבוץ | בר משחק ומתאמן בספיישל אולימפיקס בנבחרות באולינג ושחייה | בר מאחל לעצמו שתהיה לו שנה מוצלחת בעבודה ובדיוור עם החברים והצוות ולקיבוץ - שיהיה לכולם רק נעים וטוב.

שחר קדמי. בן 21 מגבעת עדה. משרת בצבא בחיל הים כאפסנאי | שחר משתתף בספיישל אולימפיקס בנבחרות באולינג והוקי ריצפה | מאחל לעצמי ולקיבוץ מעברות שנה טובה ומהנה.

לכב ברקן. בן 33 מרמות השבים עובד מעל 10 שנים בחברת סנו | ספורטאי מצטיין בנבחרת ישראל של הספיישל אולימפיקס, בענף הג'ודו. אלוף ישראל, זכה במשחקים האולימפיים 2019 באבו דאבי במדליית כסף | מאחל לעצמי קליטה טובה בקיבוץ ושנה טובה ומוצלחת לכל חבריו ולכל חברי קיבוץ מעברות.

שני דגן. בת 25 משימשית שני עבדה עד עכשיו ב"קימל בגלבע" ומחפשת בימים אלו עבודה באזור | משתתפת בנבחרת הטניס של הספיישל אולימפיקס ואף קיבלה מדליית זהב באליפות אירופה | מאחלת לעצמי שתהיה שנה מלאה וטובה וגם לקיבוץ כולו.

שמחה ומתרגשת לכתוב לכם שבחודש ספטמבר התחלנו את פעילות "בית לחיים". כרגע גרים בקיבוץ כ-9 חברים (בר, לכב, אלעד, שחר, נטע, שני, לין, גאיה ויובל). ההתרגשות בבית מורגשת מאוד ואנחנו בימים של הכרות ולמידה של שיגרה חדשה. אנו מטיילים, מכירים אנשים, "לומדים את השבילים" ואת הקצב הקיבוצי. רוב החברים בבית עובדים במהלך היום ומגיעים רק אחר הצהריים לקיבוץ ועוד 3 יתחילו לעבוד בקרוב.

הצוות שלנו הינו עומר בג, הילה רגב (מדריכים) ועוד מדריך נוסף- גיר שאינו מהקיבוץ. רווית שמעוני (אשתו של אמיר) עובדת סוציאלית. ואני- רכזת בית.

אנו רוצים לפנות לכל אחד ואחת מכן שרוצה להיות "משפחה מארחת", מה זה אומר? זה בעצם קשר חברי בין החבר לבין המשפחה שלכם. החברים נשארים כל שבת שניה בקיבוץ אז לפעמים לארח לארוחה באותה שבת, להכיר, להזמין ולפתוח את הבית ובעיקר את הלב (תאמינו לי שלא תצטערו). לפרטים נוספים- מוזמנים לשאול אותי.

שתהיה לנו שנה טובה, שנה של קבלת האחר, חיוך מתוך הלב, שנה של התרגשות, סובלנות, נתינה, בריאות ואהבה.

עטרה כהן

שנה טובה
 כולו לנו פה
 שנה טובה לנו שנה טובה
 שנה טובה לנו שנה טובה
 תנופה או קבוצת הסנה החמה
 טוב אזי נאן
 בא פע שאני עמות בקסול, אלוהים
 אי תמרי הקיבוץ, אינה כולו לנו לשאנר
 רובנו לנו אקטם פה.
 מקום אישכתי ארוץ אישכתי
 ותפ ע תמרי הקיבוץ
 אני שמה שקיבול איתנו לא כן פה
 אני מיגיש טוב שאני וטו אלוהים אלוהים
 התפשי, כי אני כן קיבוץ -
 תנופה זכרם שאקם (ימצינו טו) השפולו
 שנה או הוצאות אלה במסלול.

אלעד סבן. בן 28 מנתניה
 עובד בחברת "PRINT FOR YOU"
 בתור מעצב גרפי | אלעד
 משתתף בנבחרת הוקי ובאולינג
 של הספיישל אולימפיקס ומשתתף
 בקבוצת יוניפייד בכדורגל בתל
 אביב | מאחל לעצמי ולכל קיבוץ
 מעברות שנה מלאה בשילוב.

יובל תמיר. בת 28 מרעננה
 עובדת ב"הול פלוס" בקניון
 רננים | יובל משתתפת בנבחרות
 באולינג, שחיה וכדורסל. יובל זכתה
 במדליית כסף בכדורסל באליפות
 אירופה של הספיישל אולימפיקס
 ואף תטוס בחודש הקרוב לתחרות
 באוסטרליה ואנו מאחלים לה הרבה
 הצלחה | מאחלת לעצמי שיהיה לי
 כיף פה ונחמד עם החברים והכי
 טוב בעולם בקיבוץ.

לין קורנהאוזר. בת 31 מרעננה
 משתתפת בנבחרות באולינג,
 טניס ושחיה. ואף חזרה לאחרונה
 מאליפות העולם של הספיישל
 אולימפיקס באבו דאבי עם מדליות
 כסף וזהב בבאולינג | לין עבדה בגן
 ילדים בהרצליה ומחפשת עבודה
 בתחום החינוך באזורנו | אוהבת
 לבשל ולחייך. מאחלת לעצמי ולכם
 - רק טוב.

נטע גלאור. בת 21 מקדימה
 משתתפת בספיישל אולימפיקס
 בתחום הבאולינג. חלק ממקהלת
 "מעבר לקול", אוהבת לבשל
 ולרקוד | מאחלת לכולנו שיהיה לנו
 טוב יחד ומצפה להתחיל עבודה
 בקיבוץ.

גאיה לנדאו. בת 27 מפתח תקווה
 התנדבה עד היום במעון יום של
 ויצו | גאיה מתעמלת בנבחרת
 הבאולינג של הספורט אולימפיקס
 | אני מצפה בקוצר רוח להשתלב
 בדיוור במעברות ומאחלת לכל
 חברי הקיבוץ שנה פוריה, בריאה
 ומאושרת.

לפעמים חלומות מתגשמים והפעם זו לא קלישאה!

משפטים את העיניים ואת המצח, חולמים עדיין? כבר לא. ביום ראשון 15.9 החלום הפך למציאות. בית בעמק - בית לחיים, נפתח בשעה טובה!

העזנו לחלום על בית בקהילה שלנו בבית שלנו, בית לבר שלנו המיוחד. לא לבר, עם חברים מיוחדים, ספורטאים מיוחדים. במציאות בתי האולפן לשעבר, הפכו לבית כזה. במציאות הבית שלנו-מעברות, קלט לתוכו דיירים חדשים. במציאות, הקיבוץ שלנו הראה לנו מה זה בית באמת.

ראיתם כמה פעמים המילה בית כתובה פה? לא סתם! בבית שלנו יש אנשים עם הלב במקום הנכון (וגם הראש...). את החלום הפכו למציאות.

מזכירת הקיבוץ, מרכז המשק, מנהל הכספים, שיחת הקיבוץ. צוות חשיבה והקמה, אלה דניאל, אדווה כפיר, רונן בר ניר, מיה לוי. אישה אחת שעשתה הכל, מניקיון יסודי, דאגה ליופיו של המקום, ציוד המקום, ועד הפיכתו לבית, רכות הבית - עטרה. ומעל הכל, איש אחד שלא נח לרגע, ישב בהמון ישיבות, חשב, דחף, עודד, לא התייאש, האמין, לא התעייף, אחד יחיד ומיוחד - אבינועם.

חברים רבים, שהתענינו, אמרו את דעתם החיובית, התנדבו לעזור במה שצריך, אמרו מילה טובה. כולנו כקהילה מקבלים ונותנים.

נטע, שני, שחר, יובל, לין, אלעד, לבב, גאיה, בר - ברוכים הבאים!

צוות בית לחיים ומשפחת שמעוני כולה...

ב עקבות הקמת בית לחיים אצלנו במעברות, הוזמנתי לכנס של התנועה הקיבוצית, לספר על התהליך מול הקיבוץ.

התרגשתי מאוד מאוד, ובעיקר הייתי גאה בקיבוץ שלנו. נאמר שם על ידי מזכיר קבוצת יבנה, שכאשר שוכרים דירה בעיר כבית לחיים, אפילו לא מספרים לשכנים... בקיבוץ צריך לשכנע קהילה שלמה, לקבל, להכיל ולתת. זה לא פשוט ולא קל. בקיבוץ שלי שלנו הצלחנו. חברי בית בעמק- מעברות כבר פה אתנו. הקיבוץ כקהילה, נותן ומקבל. אני רואה כיצד אנשים מקבלים את החברים של בית בעמק, בחדר האוכל, במקומות העבודה, בכלכלית, בקומונה, בכל ענפי הקיבוץ בהם ביקרו.

ושוב למרות שאנחנו עסוקים בשינוי, בחירות ועניינים נוספים ברומו של עולם, ידענו לתת גם מקום לפרויקט מיוחד שרבים יוכלו ללמוד ממנו.

חשוב לי שוב לציין, את עטרה רכזת הבית המדהימה שעושה ימים כלילות למען הבית, דייריו והוריהם.

ואבינועם! שלא עוזב לרגע את הפרויקט! מההתחלה ועד עכשיו. טוב שיש אנשים כמוך! (כל ערב מגיע בשעת ארוחת הערב לשאול מה נשמע...)

תודה לכל מי שתומך, מתנדב, מתעניין.
ניר ואורית

הנהלת החשבונות נפרדה מעפרה זמיר ומשושנה אפרתי

עפרה,

שמונה גזברים/מנהלי כספים - 8 !!!

וואחד תקופה, להחזיק מעמד עם כל מנהל והשיגעונות שלו והניסיונות שלו לשנות דברים - אבל, לא נראה לי שמישהו הצליח להזיז אותך מעמדוטייך היציבות. הייתה לי הזכות לעבוד אתך ארבע שנים ולהיות מנהל הכספים האחרון שאת עובדת איתו, עושה רושם שאני לא אעביר אותך בירושה לבא אחרי... והוא מפסיד!

אני נוהג לסגל לעצמי לפחות "משהו" אחד חיובי מכל אחד מהאנשים שאני עובד איתם ולנסות ללמוד וליישם את אותו "משהו". אצלך היו הרבה "משהוים": הקשרים שיצרת עם אנשי הקשר שלנו בבנקים השונים, העמידה על שלך, היכולת שלך להגדיר את סדרי העדיפות בחיים כאשר המשפחה בראש, אבל הכי השפיע עלי זה היכולת שלך לחשיבה החיובית אפילו ברגעים קשים, וכשאת מחליטה שאת מנצחת משהו - את מנצחת!

כחלק מהכניסה שלי לתפקיד למדתי ממך המון. תפסית החיים שלך עזרה לי לא מעט בהבנה נכונה של הקיבוץ והחברים. גם היום יש לי את הציפייה לשיחה בה תגידי "החלטתי לחזור" אבל עם כל הקושי אני מכבד את בקשתך ואני יודע שגם לך ההחלטה הייתה רוויה בהתלבטויות רבות.

היו לנו המון שיחות על תקופת הפנסיה ותמיד אמרתי לך שלא כל אחד יודע איך לנצל את זמן הפנסיה נכון ושמרבית הפנסיונרים שונים מבעלך אלי - אני מאחל לך שתדעי ליצור את האיזון הנכון בין מנוחה ורביצה מול הטלוויזיה (כמו שאת אוהבת) ובין טיולים ובילויים בארץ (כמו שאת ואלי אוהבים).

אני מבקש לומר לך תודה בשמי, בשם כל שבעת הגזברים הקודמים, בשם כל עובדי הנהלת החשבונות ובשם חברי הקיבוץ לדורותיהם שנתת להם שירות מדהים בכל השנים הללו. המון בריאות - משם מתחיל הכל, לך ולכל המשפחה.

אוהב ומעריך, (וכן, לא לכל אחת אני רושם "אוהב").

אופיר

שושנה,

האמת, את צודקת, גיל 95 זהו גיל ראוי לפרישה לגמלאות. אצלך, הגיל 95 איננו משקף נכונה את ההתייחסות שלך לחיים, הגיל איננו מונע ממך לעשות דברים ואת חושבת ומתנהגת כאילו את צעירה ב-20, 30 או 40 שנים.

נהיגה למשרד הפנים בנתניה, נסיעה לבנים ולנכדים פה בארץ, טיסה לגילה לארצות הברית, נסיעה בטיול טרקטורונים, שחייה בכריכה - הכל בר ביצוע - הגיל לא מהווה מכשול.

הקשרים המדהימים שיצרת במשרד הפנים אפשרו לך "כניסה בדלת צדדית" ואפילו את האפשרות להוציא דרכון ביום כיפור במידת הצורך.

תמיד התגאינו בכך שיש לנו עובדת בת 95 ואם זה היה תלוי בנו, היינו שמחים אם היית נשארת לעוד עשור או שניים, ההגעה שלך אלינו בכל יום רביעי מעלה חיוך על פני כולנו, הזיכרונות שלך מהעבר על החגים שחגגת לפני שנים רבות תמיד מעוררים בנו התפעלות וההתעניינות בהיסטוריה האישית שלך ושל משפחתך.

שושנה, אנו מבקשים להודות לך על שנים של שירות מדהים שנתת לנו ולכל חברי הקיבוץ, נאחל לך בריאות איתנה והנאה מהמשפחה ומהעיסוקים הנוספים שתמשיכי לטפח.

תודה,

צוות הנהלת חשבונות, יהודה ואופיר.

סיום עבודתי בהנהלת חשבונות

התחלתי לכיף, התחלתי לנסוע לבנקים. בהתחלה הייתי לחוצה מאוד וזה הסתדר. בעידן עמוס נפרדנו מניהול הכספים של מוצרי מעברות והרפת יצאה מהקיבוץ לרפת המשותפת עם העוגן. אני חושבת שגם את הפנסיות התחלנו איתו.

ובא אלדר הביא איתו מבט רחב קצת מעל היום יום וראה רחוק. ואנדי איש חכם עם קסם רב, ורונון עלם חמודות הגיע וגם הפרידה מסניף בנק הפועלים בנתניה והבחירה שלנו לעבוד עם סניף חדרה. היה תענוג לעבוד איתו!

ואחרון הגיע אופיר פס-ייצור שונה עם רצון טוב ואחריות, ראיית עולם וראיית חיים אחרת והאחריות שלי ירדה, הבנקים השתנו, וכל העבודה כבר לא הייתה...

ואז התהפך עליי העולם וכל חיי השתנו ועברתי שנה מאוד מאתגרת. ליד שנות עבודתי בכל מקום בו עבדתי, עם בוא הקיץ, הייתי יוצאת לשדות הכותנה וזה אומר לצאת ב-5:00 בבוקר עד 10, להתקלח ולרוץ למשרד או למטבח או לפיילוט. גם כשהיו לנו תינוקות יצאתי לשדות. כעת אני מבריאה ויש לי תפקיד אחד: ליהנות ולעשות חיים...

שנה טובה בריאות והומור
עפרה

היי!

תסתכלו עלי, אני היסטוריה! כשבאתי להנה"ח הייתי בת 45... היכן שנורית יושבת, ישב אבינועם, לידו, ליד רגל השולחן, ישב חרחר ורייר ג'ון הכלב שלו שגם אכל את רגלי השולחן. אה! שולחן, זה היה שולחן של ילד - ארונית ומגירה בצד. מאחור היו מדפי עץ, ז"א קרשים לא מהוקצעים. לא היו מחשבים כמו היום אבל היו, אליהם הקלדנו את כל החומר. להדפסת צ'קים יואב בנה מכונה שהיא בעצם כמו מכונת כתיבה. כל יום חנה היתה מפנה לי את המחשב כדי שאוכל להדפיס.

את ההפקדות אבינועם כתב ביד על טופס שקיבלנו מהבנק. כרטיסי אשראי לא היו, הגיעו להחלטה על בנקטים בזמן שעמרם היה מזכיר, כבר אז היה סיוט, הוחלט שקולטים את הכרטיסים למחשב עם הקוד הסודי. לא הרגשתי עם זה טוב אף פעם אולם זה הציל ועזר ללא מעט אנשים בכל מיני סיטואציות. אחרי אבינועם בא אסף לכמה רגעים, גם דוד עבר בסביבה הוא בעיקר לא היה במשרד, עבד בבית, לזכותו יש את ההיפרדות מתכן.

והגיע עמוס להרבה זמן, שחרר אותנו מעול השעבודים. עמוס הביא את הטלפונים הסלולריים פרויקט אימתני והגיעו המאסטרקארדים שהביאו המון עבודה כל שלוש שנים מחליפים ז"א כ- 500 כרטיסים להקליד. אז גם

שושנה נפרדת מהנה"ח

לכל עובדי הנהלת החשבונות של היום, ברצוני להודות לכם פעם נוספת על שנים רבות בענף בכלל ועל הטיול של יום ראשון בפרט.

עבדתי 36 שנים בענף באופן רצוף, בשנים האחרונות בתמחיר. תמיד עבדנו יחד ושיתפנו פעולה, תמיד הייתה אווירה טובה ותמיד הייתה תוצרת, מאזנים, דו"ח תקופתי לכל ענף בקיבוץ ושיקוף של מצב הקופה.

היה נעים לקום כל בוקר לעבודה, להשתמש במחשוב תקין וגם להיעזר בשתייה חמה וקרה. הרבה השתנה בשנים אלה, הנוף האנושי והנוף המבני (הבניין). גם במשרד הפנים עשו שינויים כשעברו לשיטה הביומטרית ואינני יכולה עוד לייצג את החברים. בהנהלת החשבונות נכנסו צעירים ולקחו על עצמם את האחריות, וזה בסדר גמור. אני נפרדת בהרגשה טובה וביחסים טובים עם כל אחד.

ולגבי הטיול: זאת הייתה חוויה בלתי רגילה, מחושבת היטב ומוכנה כהלכה ואני מודה לכם על התוכנית, על הטקס ועל המתנות, בכל הורגשה השקעה רבה. גם בא לביטוי היחס שלכם לוותיקים, אם לא להגיד זקנים. ההערכה הזאת ריגשה אותי במיוחד, כל הכבוד!

אז המשיכו והצליחו! שנה טובה,
שושנה

36 גידול...

תינוק מגיח מרחם אמו, חיים חדשים בעולם וקסמו. מוציא את הראש בחיידך כה מרהיב, עוד אין לו מושג על ה"ברוך" מסביב...

תינוק מגיח מרחם אמו, רק הס ושלווה טבועים בדמו. בכיו הראשון הוא אות לכולם שיש עוד הרבה לתקן בעולם.

עוד לא לקחנו אויר לנשימה וגדל הפעוט והיה בר-בינה. שואל שאלות, רוצה הסברים, מוחו מפקפק בשאנו גורסים.

קולו מצטרף, יורד תהומות ועל הסנטר כבר כמה שערות, חוגג בר מצווה, מי היה מאמין?! הרי רק אתמול עוד הרטיב ת'סדין...

צער גידול הורים, מפרך אנחנו שחים - והוא מתארך... איך נעלם התינוק השחרחר? והפך כה מהר, לעינינו- גבררר!

חלף לו הזמן כצל של ענן, ממשיך השעון לתקתק, שאנו, הנער חווה אהבה ראשונה - ויוצא חיש מהר לשירות המדינה.

חוזר קצת שפוף, פושט את מדיו וקמט ראשון מתהווה בפניו. מקים את ביתו, מוסיף גם סככה הנה הוא עומד להקים משפחה...

ונסגר מעגל - זה כוחם של חיים, בטנו ובטנה ביחד תופחים... בייבי נוסף כבר משאיר עקבות ותקווה חדשה מרנינה לבבות.

יעקב שוטוב,

ערב ראש השנה, תשנ"ו (1995)
תודה לדליה אשר שמצאה ומסרה לפרסום

גבעת הסלעים

כך קראנו לגבעת המוסד
כשעוד היתה קרחת
ומוריקה ומאדימה באביבים.
כלניות, נוריות ואחר-כך צבעונים
היו באים לפי התור
ופורחים וחולפים ונשארים קוצים...
ושוב חשופה הגבעה
ובסתווים עלו שם החצבים...

איור: יעקב שטיבל

הסקרנות - והפחד...

"מערת הדורבנים" הייתה בשיפולי הגבעה, בצלע הרך הפונה מערבה. המערה והדורבנים העסיקו אותנו הילדים והיינו נמשכים אליהם מפחדים וסקרניים. תמיד סיפרו כי הדורבנים מכרסמים את רגלם הנלכדת במלכודת וכך נמלטים... סיפור מפחיד ומושך, שהוסיף נופך לנקודת המשיכה המסתורית.

ולעומת זאת:

אמבטיית שמש - בתחתונים ובגופיות- אחרי חפיפת ראש ונטילת ציפורניים בידיים וברגליים- שוכבים על שמיכה על הדשא, ליד בית הילדים הגדול (היום הקומנה) ומתבטלים סתם ככה... זהו זיכרון מתוק עם שערות רטובות מסורקות במסרק צפוף...

בורחים לפרדס

לוקחים נעלי "דודות" עם עקבים גבוהים והולכים שם, בבוץ של הפרדס הסמוך, ומשאירים עקבות בחול הרטוב- רותי מ"אלון" וצילה ואני. שלה תורן ז"ל קוראת לנו ואנו מסתתרים ונהגים והיא, בקולה המתחלף: "ילדים, למנוחה!". ואנו זוללים מנדריונות ומדדים בנעלי ה"דודות" בבוץ של הפרדס בתחתונים וגופיות... לבסוף, חוזרים ומתרחצים, ואז: "למיטה!". וכל רגע מציצה שלה דרך הצוהר הקטן שבדלת בית הילדים לתוך חדר השינה ועושה לנו: "נו-נו-נו, לישון!" והאצבע שלה נראית ארוכה, ארוכה, כחלון הקטן.

כמו יער באגדות

הפרדס היה גובל עם בית הילדים האחד והיחיד שהיה אז (הקומנה היום). בלילה הידהד בביית-הילדים התקתוק של שעון הקיר הגדול, שהיה קבוע בחדר המדרגות (כיום נמצא שעון זה במועדון). עיקר הקולות היו יללות התנים. היללות היו קרובות. הן הלכו והתקרבו מאד והיו מפחידות מאד... חגי מ"אלון" היה בוכה: "אני מפחד-ד-ד!" ואנו התכווצנו במיטות. אני פחדתי לי במיטתי עד שבאה השומרת.

כמה טוב היה שחגי בכה בקול רם- בשבילנו! כי השומרת תמיד הייתה באה אל חגי הבוכה, וגם אלינו- המפחדים- בשקט...

המקלחת הציבורית (הכלבו הישן)

כל החברים היו משאירים בחוץ את הנעליים, לוקחים קבקים ונכנסים פנימה - להתקלח. אני תמיד חיכיתי להורים שלי בחוץ (הם עבדו עד מאוחר) וכך הייתי מכירה את כל הנעליים, של כל חברי הקיבוץ. פעם אפילו נכנסתי למקלחת של הבחורים "לקרוא לאבא שלי". הם נבהלו- וגם אני, וברחתי! לחברות היו פחיות חתוכות לחצי, עם ידית, ולתוכן היו דוחפות הכל. זה היה אז רכוש חשוב לחברות, וכולן הלכו עם זה.

לאחר המקלחת היו החברים הולכים לחדר האוכל ויושבים על ספסלים ארוכים וזוללים לחם, תה וריבה. בפניה היה רדיו אחד, אליו היו נדחקים כולם לשמוע חדשות. הייתה לרדיו עין ירוקה ושעיה ז"ל היה תמיד האחראי, משתיק את הילדים, מחליף את התחנות ומעשן הרבה.

בזמן שפרצה מלחמת העולם השנייה היו הכל מצטופפים ליד הרדיו הגדול עם העין הירוקה ומאזינים - זה היה מפחיד! כי גם הגדולים פחדו... בארוחת הבוקר אמרה לנו שלה: "ילדים, יש מלחמה ומהיום אנו לא נאכל לחם לבן..."

נזכרה וכתבה, במקור עבור "מחברות קיבוץ מעברות":
נועה שפירא

* תודות לאחר אירועי ראש השנה *

- תודה למנולו ומתן על העבודה המסורה והיצירתיות השופעת.
- תודה לכל התורנים שהפליאו לעשות בשמחה וחריצות
- לרועי וארז על האוכל המשובח.
- וכמובן תודה לצוות החג המיוחד והמופלא:
- איילת בר ניר, לירון גרינברג, אורן צפתי ורעות דביר.
- תודה לכולכן וכולכם על ההשתתפות בערב.

שנה טובה לכולם.
טל הופמן

- תודה לבנות הנעורים: גיל בר-ניר, גפן וילק, נעמה אליה ושיר שמעוני.
- תודה לזמרים המוכשרים גולן וילק, מעוז אחרים ושמש ברקוביץ שהיה גם שותף לאיילת בר ניר בהנחיה.
- לשחקנים: דליה פלג לביא, יוסי בן שאול, מירי בן שאול, רינה אדר ומיכה ארנון.
- תודה לאיל קליין על ההקרנה.
- תודה לערן לומניץ על צילום ועריכת הקליפ, איזה כיף שחזרת!

רבים לקחו חלק בהכנת אירוע ראש השנה וזה הזמן להודות.

- ראשית לועדת תרבות שבזכותה כל זזה התרחש ולרכזת התרבות הילה דביר שהייתה שותפה מלאה ומסורה בכל שלב החל מהתכנון הראשוני עד לסיום הערב וגם אחריו.
- תודה לצוות משחק המטמון: חובב ישראלי, עופר הרצוג, עינת טחנאי ואורה אלון
- תודה לילדי וילדות כיתה א' ולהוריהם.

שישי 01.11.19 בשעה 21:00 במועדון

משה אשכנזי, שחקן וסטנדאפיסט המסומן כהבטחה הגדולה של עולם הבידור הישראלי (כוכב הסדרות הבלתי נשכחות "מטומטמת", "בשבילה גיבורים עפים") במופע סטנד אפ חדש ומבריק! מסע קורע מצחוק החל מהילדות והחומוס של עכו ועד להורות בתל אביב.

משה מביא לבמה את יכולותיו הוירטואוזיות והקומיות כשחקן בנוסף לאבחנות החדות מרגעי היום יום והכל נשזר במדויק במופע מצחיק עד דמעות.

כותב ראשי: רן לוי | כותבים נוספים: משה אשכנזי ודניאל חן

זה הזמן לפיטאיה!

הפיטאיה, הנקראת גם פרי הדרקון, היא קקטוס חסר קוצים הצומח לגובה של עד ששה מטרים. קליפת הפרי אדומה, ורודה-סגולה או צהובה, וממנה מסתעפים עלעלים המזכירים ארטישוק. תוכן הפרי עסיסי, בצבע לבן או סגלגל, והוא משופע בזרעים קטנים ושחורים. הפרי מכיל ויטמין C, סיבים תזונתיים ונוגדי חימצון רבים. הפרי מתוק, מעט חמצמץ, בעל צבע סמוק כשל סלק, ומכיל מיץ רב. בישראל מגדלים 3 זני פיטאיה במישור החוף, בנגב ובערבה.

את הפיטאיה ניתן להשיג בין החודשים ספטמבר לינואר ברשתות המזון ברחבי הארץ.

מתוך E-FOOD

עיתון כלכלי למקבלי החלטות בענף המזון והחקלאות. 11.9.19

קיבוץ מעברות, ממובילי גידול הפיטאיה בישראל, החל לשווק שני זנים של הפרי בשיתוף פעולה עם 'חקלאי גרנות'

פרי חדש מצטרף לשיווק הפירות והירקות של 'חקלאי גרנות': פיטאיה. ההתארגנות החקלאית החדשה, אשר החלה לשווק לפני כשנה תוצרת חקלאית ישירות לסופרים, מוסיפה לסל התוצרת החקלאית שני זנים של פיטאיה, ונוס ואפולו, אשר ישווקו לרשתות השיווק המובילות, לשווקים הפרטיים ולחנויות המתמחות בפתחת עונת הפיטאיה בתחילת ספטמבר.

תמיר בושניצקי, מנהל 'חקלאי גרנות' שוק מקומי: "לאחר החדרה מוצלחת של אבוקדו, פירות הדר, משמשים, שזיפים, אפרסקים, נקטרינות ודובדבנים, אנו שמחים לצרף גם את הפיטאיה, המגיעה אלינו מקיבוץ מעברות, אחד מהקיבוצים הבעלים בארגון 'גרנות', לשיווק על ידי 'חקלאי גרנות'".

פיטאיה אדומה בבית האריזה של חקלאי גרנות. צילומים: פני הלוי

הבהרה היסטורית בעקבות הרשימה על ת.ל.ם מהגיליון הקודם

רבים. מתוך עבודת הוועדה הגענו למסקנה שהחברים מבקשים להמשיך ולעבוד במקום מתאים, להיות מועילים לעבודת המשק ומאד רוצים שיהיה להם לאן לצאת יום יום מהבית, גם אם אינם מתאימים לעבוד ב"עמל". וכך יזמנו את הקמת ת.ל.ם (ראשי התיבות: תגבור לתעשיות מעברות).

המקום הנבחר היה חדר האוכל הנוסטלגי של המוסד החינוכי - הוא קומת הקרקע של "הבית הגדול" (כיום, חדר הכושר על שם אדם גורן). הצענו לאסנת גור, שבינתיים ילדה ויצאה מתפקידה במש"א, לרכז את המקום ביחד עם תמר פז. הוקם גם דירקטוריון שילווה את כללי הפעלת המקום ויצירת הקשר עם המפעלים, כמו גם מיפוי האפשרויות השונות לעבודה. ת.ל.ם הונהג כמוכן באופן מופלא על ידי שלמה כתר אשר התמיד בכך במשך 15 שנה! וכיום, שוב כנראה זמירות חדשות וזמנים אחרים וההיסטוריה ממשיכה.

בכרכה,
דליה ארנון

שלום רב,
החלטתי להוסיף הבהרה "היסטורית" להקמתו של מפעל ת.ל.ם, אשר תואר בראיון עם שלמה כתר בעיתון הקיבוץ. אכן, שלמה ריכז את תלם 15 שנה והקדיש לו את כל מאורו ועל כך התודה הגדולה והברכה מכולנו! מאחר ולא צוין מדוע הוקם ת.ל.ם? ועל ידי מי? מצאתי לנכון לכתוב את הדברים הבאים:

ת.ל.ם הוקם למעשה על ידי הצוות אשר נבחר ליישום תקנון הפרישה מעבודה במעברות. וכך היה...
בשנת 2001, לאחר המעבר לחמישה ימי עבודה בשבוע בקיבוץ, התברר כי חלק מהחברים הוותיקים אשר עבדו במקומות עבודה בענפים ובמפעלים אינם יכולים להמשיך ולעבוד במתכונת החדשה של 5 ימים ארוכים. לצורך כך נבחר צוות אשר תפקידו היה ליישם את תקנון העבודה החדש לפרישה מעבודה. הבקשה לרכז את הצוות הופנתה אליי - דליה ארנון, ולוועדה נבחרו ניסן אשכנזי, מיכל נובלמן, עליזה מעיין ואסנת גור שנכנסה לרכז את משאבי אנוש.

התחלנו בראיון רכזי הענפים והמפעלים, הבאנו סדנאות לפרישה מעבודה ע"י צוות מבחון ושוחחנו עם חברים

הידעתם?

זו הייתה ההתערבות הראשונה של ארצות הברית
בנעשה במזרח התיכון!

הקהילה לא שרדה את המכה ושבה לארצות הברית.
שרידי המקום נותרו כמאה שנה, עד שבית הספר
"שבח" נבנה על מה שפעם היה הר התקווה.
על שמו נקראת שכונת התקווה.

הר התקווה ב-1933. צלם: יוסף בן יוסף

בשנת 1852 עלו על הקרקע, סמוך לגדות נחל איילון, קבוצה קטנה של מאמינים נוצרים. הם קראו למקום "הר התקווה". החיים במקום היו קשים מאד. נחל איילון הוצף, היתושים הביאו מחלות, והפרנסה הייתה קשה מנשוא. לעזרתם בא מונטיפיורי שהעסיק את בני המקום בפרדס שלו (שיהפוך לימים לשכונת מונטיפיורי בתל-אביב).

בינואר 1858 תקפו בדואים את בני המקום, אנסו את הנשים ורצחו את אחד מבני משפחת סטיינבק. נכדו של הנרצח יהפוך להיות כעבור 100 שנה אחד מגדולי סופריה של אמריקה, חתן פרס נובל לספרות, הסופר ג'ון סטיינבק.

ממשלת ארצות הברית ראתה בחומרה רבה את ההתקפה על קהילת הר התקווה ונשיא ארה"ב דאז ביוקנן הורה להחיש ספינת מלחמה לאזור. למעשה,

לגילה אפרתי היקרה

תודה ענקית על שתרמת מזמנך בחופשתך האחרונה בקיבוץ
עד ליום האחרון שלך בארץ, במתן שיעורי עברית למטפלים/ות
הזרים/ות העובדים וחיים אצלנו. עשית זאת במסירות וכשרון רבים
ועם המון נתינה. המטפלים/ות הפיקו המון תועלת מהשיעורים האלה
ואנו מודים לך מכל הלב!

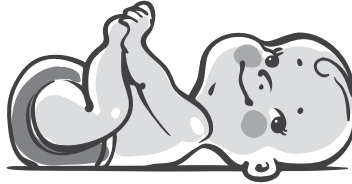
תודה גדולה ליעל שחם בן שאול על האירוח המקסים בבית ראובן!
באהבה והערכה,
דבורה כתר וכל המטפלים/ות שעובדים במעברות

ברכות ואיחולים

ברכות חמות
לצבי וחיותה כהן
להולדת הנינה
בת לתמיר ונופר
נכדה להדס וחיים

צרו ברכות חמות
לכל המשפחה המורחבת

עובר ושב

ליעד כהן
יצאה לעצמאות כלכלית

שירלי ארד
וטל כהן
סיימו ללמוד
ויצאו לעצמאות כלכלית.

ניצן שמעוני
יצא לעצמאות כלכלית
בקיבוץ

נועם עזר
וניתאי בן שאול
סיימו את לימודיהם
ואת מסלול הצעירים
ונכנסו למועמדות בקיבוץ

נועם שלמון
עברה לקבע ויצאה לעצמאות
כלכלית בקיבוץ

יסמין טסלר
סיימה את שהותה
כחיילת בודדה בקיבוץ

הגר יערי ותמיר דר
סיימו עצמאות כלכלית
והחלו את לימודיהם

גם הילה רגב
החלה את לימודיה
כסטודנטית

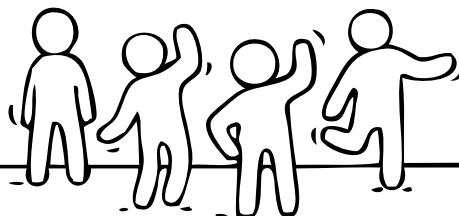
שני גור ועידו עומרי
יצאו לשנת שירות

עדי גור
וערן לומניץ
(שחזר מש"ש בארה"ב)
סיימו שנת שירות (י"ג)
וחזרו לעבוד בקיבוץ
עד גיוסם לצה"ל

נועה רגב
התגייסה לצה"ל

נוי אדר
סיימה שנת שירות
והתגייסה לצה"ל

חן נוף
ונעמה דביר-הופמן
השתחררו מצה"ל

שנה טובה לכל המתחילים והמסיימים, המתחייסים והמשתחררים.
שתהיה לכולכם שנה נהדרת, מאושרת ומאתגרת, מאה סיפוקים ועניין.

הפרנו את השקט של הרחוב החביב והיפה שקיבל את פנינו. בפיתוח העליונה שוכן פאב משפחתי מזמין ובסופו יציאה אל עבר פארק רחב ידיים, שדות מלאי עשב ונהר שזורם לידו. עמדנו מול דלת הבית היתומה ממנעול או ממקום להכניס מפתח כלשהו. קוד סודי שהוקש על מקשים דיגיטליים פתח בפנינו את הדלת לבית מעוצב בקפידה. נטרול אמצעי אבטחה נוסף בדמות אזעקה גרם למבטי לסטות ולהתייבב היישר אל מבטה של האמיצה כתוהה - אילו יצירות תלויות על הקירות או מונחות על המרפס, אם מערך האבטחה קפדני ביותר?!

על צ'ינצ'ילה, אמנות וחכמת הרוזטה המסע לאירופה חלק ג'

בשעת צהרים, עם שמיים בהירים ולא אופייניים ללונדון, נחתנו. ללא טחינה, אבל עם התרגשות לקראת הדבר הבא! אוטובוס חדיש אך מייגע הכיר לנו את הצד הכפרי של הדרך לכיוון אוקספורד ולאחר כשעתיים ועם הרבה מזוודות שנפרקו מתא המטען, נפגשנו עם בן דודה של האמיצה שחיכה לנו בסבר פנים חכמות, כיאה לאדם שקרוב לסיום לימודי הדוקטורט שלו במדעי המוח באוניברסיטה היוקרתית.

הדיל שסגרנו נשמע בהחלט מעניין ותהינו כיצד הוא יתממש במציאות. האוצרת הראשית של תחום דרום מזרח-אסיה במוזיאון הבריטי טסה עם משפחה לשבועיים ומישהו היה צריך לשאת בעול ולשמור לה על הבית... החדשות הטובות - בן דודה של האמיצה מכיר אותה והוקפץ למשימה. בטוב ליבו וביצירתיות ישראלית העביר את השרביט אלינו. החדשות הרעות - הבית עמוס בחפצים יקרי ערך ושתי חיות מחמד מעבירות שם את חייהן, חתולה וצ'ינצ'ילה... במידע מוקדם על ההכלאה המוזרה בין ארנבת לעכבר, הבנו שיש לנו עסק עם מכרסם שמוצאו מהרי האנדים.

בהליכה עם המזוודות בדרך העירונית שהלכה והשתנתה לנוף כפרי ויפה, הטרידו את מוחי מחשבות שעסקו במטרות שלנו בימים הקרובים: 1. לשמור שהחתולה לא תאכל את הצ'ינצ'ילה. 2. לוודא שהחפצים המיוחדים של האוצרת יישארו כפי שהיו לפני בואנו... ברמיזות שהתגנבו בין המחשבות ראיתי יצירות אמנות, מכרסם חמוד וילד קטן שמסתקן משני העולמות. החלטתי שאולי זה הזמן לאמן אותו לחיות כמה ימים עם ידיים קשורות...

הצ'ינצ'ילה

המזוודות הכבדות, הנושאות בתוכן טיול ארוך, הועלו לקומות העליונות של הבית בזהירות הנדרשת עד כדי יישור מרפקים וזה לא היה קל! סקרתי היטב את נקודות התורפה, עשינו היכרות עם החתולה ועם המכרסמת האנדית ששהתה בכלוב ולפני שיצאנו לשחיית היכרות עם הנהר הקרוב לבית, הספיקה עיני לצוד את התמונה שהייתה תלויה מעל פינת האוכל וכוסתה אחר כבוד בכד כחול.

בעלי הבית... מתחקיר קצר הסתבר שהיה לה בן זוג ששנה קודם לכן קיפח את חייו בתאונה ביתית קשה ופרט נוסף ולא פחות טראגי שעלה בתחקיר - מסתבר שהחיה הפרוותית והחביבה גם עיוורת.

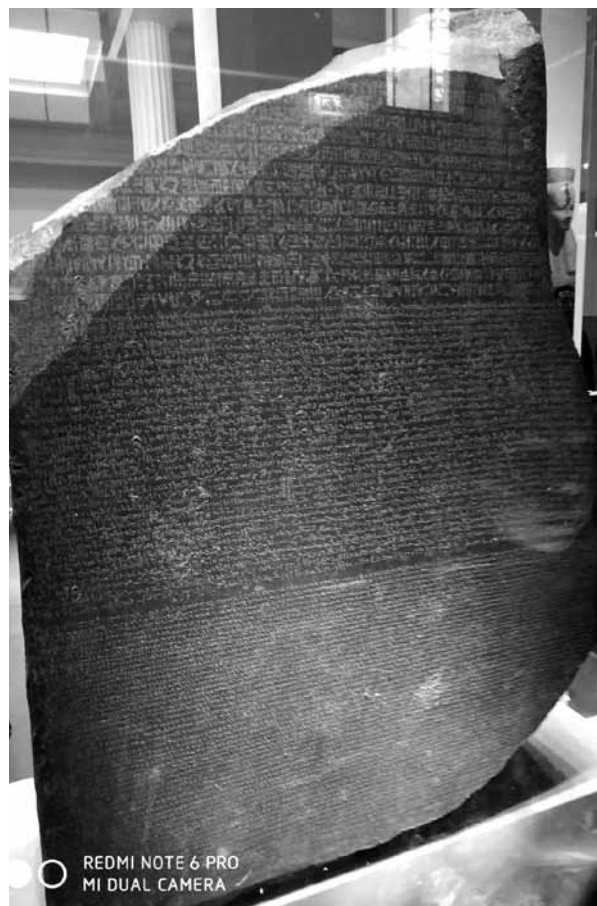
הימים הבאים שעברו עלינו הביאו איתם אינספור חוויות; הם התאפיינו בהליכה ממוצעת של 15 ק"מ ביום בעיר קסומה עם אווירה של ימי הביניים, ביקור בקולג'ים מדהימים שנראים כמו טירות עם גנים מטופחים, אגמים ודשאים רחבי ידיים. הקולג' בו צולם הסרט "הארי פוטר" אף הציע לנו "סיור רוחות" ב 12 פאונד לאדם. לא התפתנו. נחילים של נערים סינים ב"סאמר סקול" גדשו את הרחובות למורת רוחנו, אבל מזג האוויר האיר לנו פנים רוב הזמן וכאשר היה סגרירי מעט בחוץ, נהנינו מזמן איכות משפחתי של משחקי שולחן ושיחות עומק.

השער הנמוך של הלירה המקומית (בטח יחסית לשוויץ היקרה) הוריד את המחירים ולרגע הרגשנו כמו בתאילנד אחרי שרכשנו ב"שוק יום רביעי" פירות טרופים כולל אננס שלם ואמיתי בפאונד וחצי בלבד.

כמעט לפני סיום הביקור, הבנתי שלבושתי עדיין לא פקדתי את בירת הממלכה המאוחדת וחשבתי על האפשרות. ההחלטה החיובית התקבלה לאחר שהמתבגר שלי הבהיר לי שאחד מהחלומות שהוא חולם להגשים הוא ביקור במוזיאון הבריטי. התארגנו ובין טיפות של גשם צעדנו אל תחנת הרכבת של העיר. כשעה מאוחר יותר יצאנו באחת מתחנות הרכבת המרכזיות של לונדון ורבע שעה מאוחר יותר ניצבנו כבר בפתחו של המוזיאון המפורסם. הדופק של הגדול עלה ובהתרגשות הוא פרץ פנימה, מצא את האגף הקדום של מצרים וחיפש שם את המיצג שעושה לו את זה הכי הרבה - אבן "הרוזטה"!!! דקות ארוכות הוא עמד שם מולה, מצלם, משתהה ושוב מצלם ומסביר לי בהתפעמות את חשיבותה הרבה בפיענוח כתב החרטומים המצרי ובתרומתו לכך של הצרפתי ז'אן-פרנסואה שמפוליון. הנהגתי כמתעניין וחשבתי לעצמי שכמי שמתאכסן אצל אחת מהאוצרות של המוזיאון הזה, מוטב שאפגין קצת בקיאות ואספוג תרבות גבוהה, לפחות למראית עין. שעה אחר כך עוד השתרכתי אחריו בין האגף הרומי ליווני מראה רצינות של מקצוען. לאלכסנדר מוקדון כבר שלחתי אותו לבד, אמרתי לו שיתדרר כי אני חייב ללכת לשירותים... נחלצנו משם בסוף ואחרי שחרשנו את "אוקספורד סטריט" וחקרנו את מירב תחנות הרכבת התחתית, חזרנו מותשים אך מרוצים אל הבית של האוצרת. ביום האחרון ולקראת הנסיעה לשדה אל עבר היעד הבא - ארץ המגף, עסקנו בעיקר באריזה ובהתבוננות על הצינצ'ילה. חשתי גאווה עזה על כך שהכל נשאר שלם ובמקומו ויותר מכך שהמכרסמת העיוורת מסתובבת ככלובה ולא מחכה לבעלי הבית בפריז.

קיוויתי שהקטנצ'יק שלי לא ישים לב ומתוך סקרנות יבקש לבדוק מה נמצא שם מאחורי הכיסוי... הבן דוד הוביל אותנו דרך השדות אל עבר הטבילה ובדרך הסביר שמאוחר יותר ייתן לנו הוראות מדויקות באשר לשימור הבית, כדי שבעוד חמישה ימים נמשיך את המסע שלנו באותה מידה של הנאה וסיפוק. מים קרים מאוד אך מרעננים של שלוחת נהר ה"תמוזה" קידמו את פנינו. הקטנצ'יק קפץ ללא הכנה מוקדמת ומהר מאוד חזר על עקבותיו החוצה תוך שהוא צועק - "מה חשבתי לעצמי כשקפצתי?!"

אבן "הרוזטה"

חזרנו והתיישבנו מול כוס תה אנגלית, עוברים על "צ'ק ליסט" של הבית שנראה כמו חוזה מחייב. רק מעמד של עורך דין היה חסר. היה שם הסבר מפורט בנוגע לבית, לחיות, ליצירות, לרהיטים, לאבטחה ולכל מה שאפשר לחשוב עליו. עיקרי ה"חוזה" דיברו על מה כן מותר להכניס למדיח, על כך שהספה בסלון מקודשת וכיצד לשמור עליה (עדיף בכלל לא לשבת עליה), עד כמה חשוב לא לתת לחתולה להיכנס לחדר שינה למעלה ואיזה כלים לא נכנסים למיקרו, אבל גולת הכותרת היתה "הוראות ההפעלה" של הצינצ'ילה - מתי לשחרר אותה קצת ולדאוג שהדלת תהיה סגורה לחתולה, מתי לתת לאכול, כיצד לעשות לה אמבטיית חול ולסיום ובאותיות מודגשות: "במידה ומסיבה כלשהי היא מוצאת את מותה, בבקשה להשאיר אותה בפריז להמשך טיפול של

מחלקה ראשונה! המסע לאירופה חלק ד'

מזמן לא ביקרנו בפארק חבלים ולכן מצאנו אחד כזה בעיר חביבה ומזמינה. הקטנצ'יק שוב הפליא בטיפוס ובמעבר קל בגובה ללא כל בעיות או סימני מצוקה. אני לעומתו שוב מצאתי את עצמי בגובה של 14 מטר מעל האדמה, תוהה לעצמי למה אני עושה זאת שוב?! אך יחד עם זאת הצלחתי לתמוך באב המשפחה שטיילה איתנו ולמתן את צעקות האימה שלו שנבעו מפחד הגבהים המתפרץ. לא הספקתי לענות לעצמי וצעקה חדה נשמעה בכל רחבי הפארק! הייתה זו חברתנו האהובה מהמשפחה איתה אנו מטיילים, שלמרות שהקשיבה להוראות הבטיחות, החליטה לברוק מה קורה כאשר היא שמה את היד שלה לפני הכבלים בזמן שהיא טסה באומגה הארוכה מעץ לעץ. תושייה וחילוץ מהיר של אנשי הפארק הביא אותה תוך זמן קצר לקרח שבמקרה המקומי. אך גם עכשיו, כשבוע לאחר המקרה, חלק מהאצבע שלה עוד ישנה שנת ישרים...

כבשנו את "דקתלון", הלכנו למרחצאות תרמיים מעולים, בטויל מקומי ליד הכפר מצאנו מחנה של הצופים האיטלקים... ובאטרקציה כיפית אך מפוקפקת משהו, הבנתי שמגלשת הרים שטסה למטה על מסילה מאתר סקי גבוה כאשר האמיצה מאחור צועקת לי: "יא צב סע יותר מהר!", עושה לי חשק לחזור לפארק החבלים...

באחד הערבים החלטנו שיציאת מבוגרים לכפר סמוך הוא רעיון מצויין כדי לתפוס קצת מרחק מכמה ילדים שעושים לעיתים רעש של איצטדיון כדורגל גועש. חברנו מהמשפחה הנוספת שידוע בחיבה במסעדות בעיקר על פי דירוג הגולשים של "גוגל", הוביל אותנו. חשבנו לשבת במסעדת פיצות טעימה שהמקומיים ממליצים, אבל הוא החליט ללכת אחרי "גוגל"... וכך נסענו, הלכנו, ניווטנו, הסתובבנו וחיפשנו, ממסעדה אחת לשנייה - העיקר שתהיה

20 ימים חלפו מאז יצאנו את ארץ הקודש והחופש מתאפיין באוסף מרכזי של חוויות קסומות ובלתי נשכחות וגם ברגעים מאתגרים ולא פשוטים שעדיף שכן ישכחו. בליל של שלוש-ארבע שפות מתערבב באוזניים בזמן קצר ובאופן כללי אירופה מאוד טובה אלינו ואנחנו מחזירים לה כגמולה.

הקפיצה שלנו לארץ המגף התבטאה בעשרה ימים בחלקה הצפוני של המדינה. התחלנו הכי מהר שלנו כאשר חגגנו יום הולדת לאמיצה במסעדה מקומית בוונציה על רקע גונדולות ששטו מאחורינו, פיצות דקות ושוות והרבה יורו שהושארו על קדמת השולחן. התחנה הראשונה לאחר התאקלמות קצרה והשכרת רכב היתה "הדולמיטים". לאחר נסיעה ארוכה, עם סיבובים, פיתולים ובחילות לא מעטות, הגענו לבית עץ בין 4 קומות ובמשך מספר ימים שהינו שם 13 אנשים בהרכב מעניין שכלל שתי משפחות, חבר מגרמניה וחברתו מישראל. אותו חבר דאג לצייד את הילדים ובמחווה שהגיעה בוודאי ברגע של חולשה הביא איתו קרטון עמוס שוקולדים כאילו שדד בדרך מפעל שלם של הנוזל החום. בימים שאחרי, עיקר עיסוקם של הילדים היה להסתובב סביב קרטון ההפתעות ולחלץ משם עוד חטיף ועוד אחד. המבוגרים עסקו בניסיונות עקרים להרגיע את הזאטוטים שהתנהגו כאילו לקחו ספידים! שגרת היום התאפיינה בנסיעות פתלתלות בין הרים גבוהים על עבר יעדי טיול נבחרים, הווי של טיול שכלל פיקניק בחייק הטבע, קופסאות שימורים ותמיד משהו ששוכחים בבית ונאלצים לאכול עם הידיים, אך מסיימים בגלידה איטלקית משובחת!

עם חוות דעת טובות! אחת הייתה סגורה, השנייה לא נראית משהו והשלישית קרובה מדי לדירה שלנו. הרעב החל לכרסם ומחוגי השעון הראו שמאוחר. זה נגמר במסעדת הפיצות שמראש המלצה לנו.

לקראת סיום הטיול באיטליה, כאשר הדם שלנו כבר הורכב בעיקר מבצקים, גלידות וקפאין, שמנו פעמנו אל העיר הרומנטית ורונה, מקום משכנם של רומיאו ויוליה. נחילים של אלפי אנשים גרשו את רחובות העיר בסופ"ש ולקראת ההגעה למרפסת של יוליה זה הלך והתגבר! זה נהיה עוד פחות נעים כאשר כולם הרימו את הידיים כדי לצלם. את הריח מבתי השחי של התיירים יוליה בטוח הייתה פחות אוהבת.

היום האחרון התאפיין ב"ציאת מצרים מאיטליה לאוסטריה". יום ארוך שמתחיל בצ'ק אאוט ממלון, החזרת רכב לסוכנות, אוטובוס לתחנת הרכבת, העמסת מזוודות ונסיעה של 6 שעות ברכבת באלפים. בפריקה של המזוודות ליד תחנת הרכבת - הסתבר לנו שנכנסנו לאזור שהוא רק של תחבורה ציבורית. ברקע נראה הפקח מתקרב ומלחיץ אותנו. חברתנו שכחה להרים את בלם היד ברכב הגדול שלה והוא החל להתדרדר לעברי! נמחצתי קלות בין תא המטען שלי למכסה המנוע שלהם וברגע האחרון היא חזרה לרכבה, הרימה את בלם היד למרות האצבע הנכה וכך נשארה רגלי בחיים... עם 9 מזוודות, 6 תיקי גב ופקלאות שניקנו בסופר יום לפני, עלינו שתי משפחות לרכבת שעוברת בשלוש מדינות - מתחילה באיטליה, עוברת לאוסטריה ומסיימת

בגרמניה. על הכרטיסים שקנינו מבעוד מועד היה כתוב באותיות קידוש בשפה האנגלית "ניתן לשבת בכל מקום שתבחרו מלבד במחלקה הראשונה". הקרונות נראו שווים, תאים מבודדים עם 6 מקומות, שקע חשמל, פח, כורסאות שניתן להשכיב אותן כמו מיטה, מקום למזוודות ודלת זכוכית שנסגרת ומבודדת מהרעש! הרגשנו כמו במחלקה ראשונה! כדי לשמור על המוניטין והמוצא התחלקנו לארבעה קרונות, כך שבעצם תשעה נפשות טהורות תפסו 24 מושבים...

משיטוט קצר במסדרונות הרכבת הבנו שככל הנראה התיישבנו בקרון של האליטות. ביקורת קצרה של הכרטיסן האיטלקי הצעיר ואנחנו עדיין ישובים שם ללא כל הערה. המוח והמנטליות שלנו עשו אחד ועוד אחד ויצא להם שלוש במילים פשוטות - אפשר להמשיך לשבת במחלקה המורמת מעם, הכל בסדר. חיוך נמרח על פנינו וכיאה למעמד שלנו פסענו תוך כדי נסיעה על עבר קרון המסעדה כאשר אנחנו בקושי מיישרים מבט אל עבר ה"עמך" שישבו בכיסאות הרגילים. בקרון הבא הבחנו בשולחנות מהודרים מעוטרים במפה לבנה, כורסאות עור וקפה במחיר של רכבת טרנס-אירופית. התיישבנו ובשפה גבוהה הזמנו את הקפוצ'ינו שלנו מהמלצרית. הנוף שנשקף מהחלון היה ירוק ברובו, הרים מתנשאים, כרמים על גבי כרמים של ענבים שבקרוב יהפכו ליינ משובח. סיימתי את הקפה וחזרתי אל תא הקרון הפרטי שלנו. הרכבת נעצרה בעיר מרכזית ועשרות נוסעים חדשים עלו לרכבת. זה לקח לי ולבכור שישב לידי כמה שניות להביץ את זה, אבל כאשר האסימון נפל - השיחה כאילו התנתקה בבת אחת! עכשיו הבנו למה בכניסה לתאים הפרטיים היו מספרים, הם היו שמורים בדיוק לאנשים שעלו זה עתה לרכבת ושתהו למה לעזאזל מישוהו התנחל להם במקום ועוד עם פקלאות של טיול ארוך ביבשת. כמו רופא שמקבל אליו פצוע קשה שזוה עתה מורד מהאמבולנס, נכנס לחדר הטראומה וצריך להחליט ממש מהר מה עושים איתו ואילו פעולות מצילות חיים נחוצות עכשיו, ניסיתי להביץ את גודל השעה. האמיצה והחברה שהו באותה עת עדיין בקרון המסעדה המהודר, נהנות מהחיים הטובים, לא מבינות את אשר מתרחש ונטולות מכשיר נייד. כך או כך מטר הקללות שחלפו במוחי היה ארוך יותר מהמנהרה אליה נכנסנו ממש באותו רגע! הרגשתי שצריך עכשיו לתפקד תחת אש ובחושך ועלינו לחלץ את עצמינו, את הציוד ואת הילדים המרוחים בכורסאות.

כעבור 12 שעות במגוון אמצעי תחבורה, דרכנו על השטיח בפתח המלון בזלצבורג כאילו זה עתה סיימנו משימה ב"מירוץ למיליון". אבל לא היה לנו בכלל זמן להתפנק, כי כבר למחרת צפויה לנו חוויה מעניינת של 8 שעות ברכב בדרך לגרמניה...

איל להב

סוכות במעברות

ראשון 13.10.19

2019

את העוללים למצעד תכינו, את הפיקה מהארון תוציאו, ומי יודע, אולי גם השנה יערי יבוא בסנדלים. המשתתפים בחזרות, ההכנות כבר בעיצומן. אז רשמו זאת ביומן ונפגש על הדשא, בול בזמן!

הנה חלף לו ראש השנה ואנו עומדים נרגשים לפני עוד חגיגה. שלומית תבנה סוכה, הדס וערבה יתנו כתף ויגבירו תפוקה. יגיעו גם לולב וגם אתרוג, ובערב החג נתכנסה ונחגוג.

אירוח
אושפזין
משלנו שירצו
על מיגוון
תחומים

גם
השנה
סוכת
מרצים

19:00 התכנסות בדשא סוכות לצלילי שירי חג

19:30 תחילת הטקס, במהלכו תתקיים השנה, תהלוכת כלי רכב של הענפים

בסיום הטקס

מעבר לדשא חתונות להמשך החגיגה:
משחקי חברה לכל הגילאים, קפה ועוגה,
וריקודי עם במגרש הכדורסל.

בברכת חג שמח! לכל חבר, תושב ואורח | מחכים לראותכם, צוות סוכות